

ODPADOVÉ

FÓRUM

CENA 88 Kč 2008

1

WASTE MANAGEMENT FORUM

ODBORNÝ MĚSÍČNÍK O ODPADECH A DRUHOTNÝCH SUROVINÁCH
SPECIALISED MONTHLY JOURNAL ON WASTES AND SECONDARY MATERIALS

téma měsíce

SYSTEMY ENVIRONMENTÁLNÍHO MANAGEMENTU

- Dobrovolné přístupy v ochraně životního prostředí
- Oborová certifikace Odborný podnik pro nakládání s odpady
- Otázky a odpovědi k oborové certifikaci
- Akreditace EKO-KOM – význam pro rozvoj odpadového hospodářství

dále z obsahu

- Co nám přinesl rok 2007?
- Fórum ve Fóru: Ředění odpadů a odpadních vod
- Co nám doporučují němečtí odborníci
- Sběr a zpracování autovraků. Analýza přetrvávajících problémů
- Šrotozemšťan učil lidi třídit elektroodpad
- Systém recyklace autovraků
- Výsledky vývoje a výzkumu pro OH
- Ze zahraničního odborného tisku
- Kalendář odborných akcí

mimořádná příloha

NÁSTĚNNÝ PLÁNOVACÍ KALENDÁŘ 2008

PF 2008

 asekol

STEGOSAURUS

(jedna nejmenší z druhů "Stegosaurus")

Stegosaurus byl druhem plazopodobného dinosaura, žijícího před 150 miliony lety. Měl malou hlavu, silnou kůži a dva řady ostnů na zádech. Dlouhý ocas sloužil jako bič. Fungoval jako jeden z největších býložravců. Jeho kůže byla pokryta štíty a ostny. Jeho kůže byla pokryta štíty a ostny. Jeho kůže byla pokryta štíty a ostny.

Vše nejlepší do nového roku přeje skupina spolupracujících firem

CZ EKOLOGIE - HOLDING, s. r. o.
Tel./fax: 312 240 341

EKOLOGIE, s. r. o.
Tel.: 313 573 464
Fax: 313 573 405

**Středočeská údržba
komunikací, s. r. o.**
Tel./fax: 311 637 122

**Městský podnik služeb
Kladno, spol. s r. o.**
Tel.: 312 269 244
Fax: 312 269 277

**Středočeské komunální
služby, s. r. o.**
Tel.: 312 246 240
Fax: 312 246 265

SKS – separace, s. r. o.
Tel.: 312 246 240
Fax.: 312 246 265

ZDIBE, spol. s r. o.
Tel.: 311 686 299
Fax: 311 686 763

**Big in making
recyclables small**

Paketovací lisy
Třídírný odpadů
Drtiče
Třídění robotem
Skartovače
Paper Spikes

Poradenství
Projekt
Vývoj
Výroba
Montáž
Servis

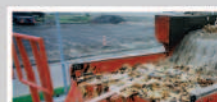
www.bollegraaf.com

Kompletní řešení pro Vaše odpady.
Novinka: třídění plastů robotem

**Making the
most out of waste**

Třídírný-hvězdicová síta
Třídění-plavením
Vytrídění skla z odpadů
Kompostování
Mobilní třídění
Autokláv

Poradenství
Projekt
Vývoj
Výroba
Montáž
Servis

www.lubo.nl

Novinka: AUTOCLAV Zpracování a třídění
komunálního odpadu - energie z odpadů.

Members of
Bollegraaf Holding

Prodej a servis CZ a SK: Bollegraaf Recycling Machinery, Ing. Pavel Murčo, Škroupova 540, 541 01 Trutnov
Telefon a Fax: +420 499 813 748, Mobil: +420 602 437 003, pavel.murco@seznam.cz, www.bollegraaf.cz

**Odpady?
Vždy máme řešení.**

Van Ganswinkel poskytuje komplexní služby v oblasti nakládání s odpady. Naše služby jsou inovativní a orientované na naše klienty, kteří se tak mohou soustředit na svou hlavní činnost, zatímco my se staráme o jejich odpadové hospodářství.

Pro více informací o našich službách volejte zelenou linku **800 169 576**, zašlete e-mail na adresu info@vanganswinkel.cz nebo navštivte naše webové stránky www.vanganswinkel.cz.

Naši pracovníci jsou vždy připraveni Vám pomoci.

van Ganswinkel
děláme to pro vás rádi

ISES

poradenství

- odpady, voda, ovzduší
- studie, plány, koncepce
- podniková ekologie
- řešení starých ekologických zátěží
- žádosti o dotace z grantů
- výchovně-vzdělávací činnost, semináře

příprava a realizace ekologických staveb

- projekty a předrealizační příprava
- rekultivace, sběrné dvory, kompostárny, vodovody, kanalizace, ČOV, revitalizace

ISES, s. r. o.
M. J. Lermontova 25, 160 00 Praha 6
Tel./fax: 233 338 259, mobil: 603 119 370
e-mail: ises@ises.cz
www.ises.eu

PODZEMNÍ KONTEJNERY

SSI SCHÄFER

- MODERNÍ VZHLED
- RŮZNÁ BAREVNÁ ŘEŠENÍ
- DLOUHODOBÁ ŽIVOTNOST
- SPOLEHLIVÝ PROVOZ
- KAPACITA KONTEJNERŮ 3, 4 a 5 m³
- VYPRAZDŇOVÁNÍ GRUMBACH
- DVOUHÁKOVÉ VYPRAZDŇOVÁNÍ
- VARIABILNÍ POVRCHY HORNÍ PLOCHY

- PROTIHLUKOVÁ VYBAVENÍ
- VARIABILNÍ SESTAVY DLE POŽADAVKU ZÁKAZNÍKA

SSI SCHÄFER, s. r. o.

Přeštínská 1415

153 00 PRAHA 5 – Radotín

Tel.: +420 257 891 627

E-mail: odpadova-technika@ssi-schaefer.cz,

schaefer-at@volny.cz

www.aquatest.cz

akreditovaná laboratoř č. 1243

Základní nabídka prací:

- akreditované odběry odpadů, zemin a vody
- rozborů odpadů dle vyhl. č. 294/2005 Sb.
- hodnocení nebezpečných vlastností odpadů
- rozborů zemin a kalů
- rozborů odpadních a povrchových vod
- rozborů pitných a bazénových vod
- konzultační a poradenská činnost

Něco navíc...

- v případě většího počtu vzorků či sériových analýz poskytneme množstevní slevy

AQUATEST a. s.

Geologická 4, 152 00 Praha 5

tel.: 234 607 180, 234 607 322

fax: 234 607 710, 234 607 781

E-mail: laboratore@aquatest.cz

laboratoř akreditována ČIA
dle ČSN EN ISO/IEC 17025

**CERT Kladno a partneři Vás srdečně zvou
na VIII. ročník celostátní konference
ENVIRO 2008
Kladno, 24. – 25. 4. 2007**

- Management
- Životní prostředí
- Kvalita
- Bezpečnost a ochrana zdraví při práci
- Řízení rizik a prevence
- Aktuální legislativa

Organizační zajištění konferencí:

František Saifrt, Jiří Krátký
CERT Kladno, Huťská 275/3, 272 01 Kladno
tel: 312 645 007, 312 645 512, 312 645 058
Fax: 312 662 045
e-mail: cert@cert.cz

**Úspěšný a spokojený
nový rok 2008
Vám přeje**

www.ipodec.cz

LISY ODPADŮ

- vertikální HSM VL 3,5 – 62 tun
- vertikální HSM V-PRESS – nová generace
- horizontální HSM HL 8 – 32 tun
- kanálové, plnoautomatické HSM VK do 135 tun

DOPRAVNÍKY
TRÍDÍCÍ PULTY A KOMPLETNÍ LINKY
SPOTŘEBNÍ VÁZACÍ MATERIÁLY
SERVIS
ZÁPŮJČKY, PRONÁJEM A LEASING

www.lfm.cz

VODOVODY - KANALIZACE 2008

14. mezinárodní vodohospodářská výstava

14. mezinárodní veletrh techniky pro tvorbu a ochranu životního prostředí

Součástí Ekologických veletrhů Brno 2008:

13. konference o bezvýkopových technologiích 19.–20. 5. 2008

EKOLOGICKÉ VELETRHY BRNO

Dokonalá symbióza...

20.–22. 5. 2008

Brno – Výstaviště www.ekologickeveletrhybrno.cz

Central European Exhibition Centre

Pořadatel VODOVODY – KANALIZACE 2008

SOVAK

BVV

Veletrhy Brno

SAKO Brno, a.s.

www.sako.cz

Všem našim partnerům děkujeme za vzájemnou důvěru a spolupráci.

Věříme, že i v roce 2008 budete s našimi službami spokojeni a přejeme Vám v novém roce mnoho osobních a pracovních úspěchů.

ČESKÁ SPOLEČNOST PRO JAKOST, o. s.
VÁŠ PARTNER NA CESTĚ
ZA VYŠŠÍ KVALITOU

ČSJ je jedním členem - agentem Evropské organizace pro kvalitu

SLUŽBY

AUTOMOBILOVÝ PRŮMYSL

VEŘEJNÁ SPRÁVA

POTRAVINÁŘSTVÍ A ZEMĚDĚLSTVÍ

VÝROBA

KURZY V OBLASTI SYSTÉMŮ MANAGEMENTU

- management kvality
- management environmentu
- management BOZP
- management bezpečnosti informací
- management projektů

ŠKOLENÍ VE FIRMÁCH

Více než 60 různých kurzů v nabídce, kompletní nabídka kurzů a školení a další informace na www.csq.cz.

Kurzy ČESKÉ SPOLEČNOSTI PRO JAKOST absolvovalo více než 25000 účastníků.

VYDAVATELSTVÍ

KONFERENCE A SEMINÁŘE

Kurz: Manažer EMS

Kurz Vám přinese základní seznámí s problematikou environmentálního managementu, slouží k doplnění kvalifikace potřebné pro získání certifikátu Manažer EMS. Nabízíme Vám možnost pokračovat dále v kurzu Auditor EMS.

Kurz svým obsahem i rozsahem odpovídá požadavkům na harmonizované vzdělávání v rámci Evropské organizace pro kvalitu EOQ.

Termín začátku kurzu: 21.4.2008

Kurz: Interní auditor EMS

V kurzu se seznámíte se s požadavky normy ISO 14 001 na systém environmentálního managementu, naučíte se plánovat, připravovat, provádět a vyhodnocovat interní audit tak, aby byl účinnou pomocí pro auditované útvary i pro vedení firmy.

Termín začátku kurzu: 11.2.2008

ČESKÁ SPOLEČNOST PRO JAKOST, o. s.

Novotného lávka 200/5, 116 68 Praha 1
telefon: 221 082 269, fax: 221 082 229
e-mail: csqpraha@csq.cz, www.csq.cz

WASTE MANAGEMENT FORUM

Odborný měsíčník o odpadech
a druhotných surovinách
Specialised monthly journal
on waste and secondary materials

ČESTNÝ ČLEN ČESKÉ ASOCIACE
ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

Ročník 9

Číslo 1/2008

Vydavatel

CEMC

České ekologické manažerské centrum

Adresa redakce

Jevanská 12, 100 31 Praha 10

P.O.BOX 161

IČO: 45249741

Fax: 274 775 869

E-mail

forum@cemc.cz

www.odpadoveforum.cz

Šéfredaktor

Ing. Tomáš Řezníček

Telefon: 274 784 067

Odborný redaktor

Ing. Ondřej Procházka, CSc.

Telefon: 274 784 448

PŘEDPLATNÉ A EXPEDICE

DUPRESS

Podolská 110, 147 00 Praha 4

Telefon: 241 433 396

e-mail: dupress@seznam.cz

Předplatné a distribuce v SR

Mediaprint-Kapa Pressegrasso, a. s.

oddelenie inej formy predaja

Vajnorská 137, P.O.Box 183

830 00 Bratislava 3

Tel.: 00421/2/44 45 88 21,

44 44 27 73, 44 45 88 16

Fax: 00421/2/44 45 88 19

E-mail: predplatne@abompkapa.sk

Sazba a repro

Petr Martin – Lípová 4, 120 00 Praha 2

Tisk

LK TISK, v. o. s.

Masarykova 586, 399 01 Milevsko

PŘÍJEM OBJEDNÁVEK I PODKLADŮ INZERCE JE V REDAKCI

Za věcnou správnost příspěvku
ručí autoři. Nevyžádané příspěvky se
nevracejí. Jakékoli užití celku nebo
části časopisu rozmnožováním je
bez písemného souhlasu vydavatele
zakázáno.

Cena jednotlivého čísla

88 Kč / 100 Sk

Roční předplatné 880 Kč / 1100 Sk

ISSN 1212-7779

MK ČR E 8344

Rukopisy předány do sazby

16. 12. 2007

Vychází 7. 1. 2008

Vážení

*čtenáři, autoři, inzerenti a ostatní spolupracovníci redakce
časopisu Odpadové fórum.*

Další kalendářní rok skončil a čas běží dál.

*Běží takovým tempem, že již pro vás připravujeme devátý ročník časopisu
Odpadové fórum.*

*Nelze tedy říci, že zájemci o odpadové hospodářství
by neměli dostatek informací.*

*V roce 2007, tak jako v jiné roky, se událo v odpadovém hospodářství mnoho
nového. Tradiční záplava novel zákona a nových právních předpisů se téměř
nekonala. To je dáno řadou důvodů, které běžný odpadářský odborník těžko
ovlivní. Určitě to naši zákonodárci v letošním roce doženu.*

*Stále však existuje mnoho nejasných či nedořešených otázek v odpadovém
hospodářství, s čímž se ti, kteří se musejí odpady zabývat, potýkají s různou
mírou úspěšnosti.*

*I ročník 2008 časopisu chce aktuálně reagovat na očekávané události a pomoci
jednoduššímu a racionálnějšímu nakládání s odpady, ale hlavně se především
zasadit o to, aby odpadů vznikalo stále méně a méně a abychom s těmi,
co vyprodukujeme, nakládali rozumně, cíleně a uvědoměle a ne pod vlivem
náhlých hnutí myslí. Podobně jako v minulých letech se chce časopis zapojovat
více do veřejného dění v odpadech. Proto také časopis nabízí prostor pro názory
a dotazy těch, pro které je určen.*

*Neváhejte tedy a pište, volejte, emailujte. Každý nápad a námět je pro nás
důležitý a podnětný.*

Děkujeme všem, kteří nám do redakce poslali novoročenky.

Redakce časopisu Odpadové fórum i jeho vydavatel

*– České ekologické manažerské centrum – si Vám dovoluje popřát
mnoho úspěchů a osobní spokojenosti v roce 2008.*

Vaše redakce

Časopis ODPADOVÉ FÓRUM je mediálním partnerem těchto akcí

(pořadí podle termínu konání – viz kalendář):

<p>BIOPLYN 2008 Mezinárodní konference</p>	<p>FOR WASTE 3. mezinárodní veletrh pro nakládání s odpady, čištění a recyklaci</p>
<p>ODPADOVÉ FÓRUM 2008 Symposium Výsledky vědy a výzkumu</p>	<p>R.I.S. 4. ročník výstavy recyklácie a zhodnocovania odpadov</p>
<p>ODPADY 21 8. Mezinárodní konference</p>	<p>ENVIBRNO Mezinárodní ekologické veletrhy Brno</p>
<p>TOP 2008 Technika ochrany prostředí</p>	<p>ODPADY LUHAČOVICE 2008 XVI. Mezinárodní kongres a výstava</p>

OBSAH

SPEKTRUM

Otázka měsíce	8
Obalový kongres a odpady	9
Co nám přinesl rok 2007?	10
Šrotozemšťan učil lidi třídit elektroodpad	11
Systém recyklace autovraků. Zpráva z konference	12
Odpadové hospodářství opět ve fázi růstu	19
8. mezinárodní odpadářský kongres ve Vídni	25

TÉMA MĚSÍCE

Systémy environmentálního managementu	
Dobrovolné přístupy v ochraně životního prostředí	16
Oborová certifikace Odborný podnik pro nakládání s odpady – záruka solidnosti firmy	18
Otázky a odpovědi k oborové certifikaci	20
Akreditace systému EKO-KOM. Význam pro rozvoj OH	21

FÓRUM VE FÓRU

Ředění odpadů a odpadních vod	23
-------------------------------	----

NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Sběr a zpracování autovraků. Analýza přetrvávajících problémů	13
Zpracování biologicky rozložitelných organických materiálů	24

ŘÍZENÍ

Integrované systémy nakládání s odpady. Co nám doporučují němečtí odborníci	15
---	----

SERVIS

K publikování výsledků projektů VaV	12
Samostatná prezentace oboru nakládání s odpady FOR WASTE 2008 v Praze	25
Výsledky vývoje a výzkumu pro odpadové hospodářství	26
Kalendář	27
Ze zahraničního odborného tisku	28
Resumé	30

MIMOŘÁDNÁ PŘÍLOHA

Nástěnný plánovací kalendář

Redakce časopisu ODPADOVÉ FÓRUM je pořadatelem

3. ročníku česko-slovenského symposia

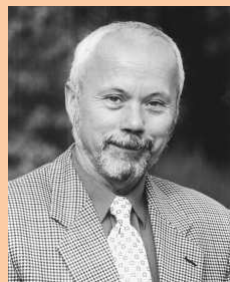
Výsledky výzkumu a vývoje

pro odpadové hospodářství

ODPADOVÉ FÓRUM 2008

16. – 18. 4. 2008, Milovy-Sněžné na Moravě

NA TITULNÍ STRANĚ ŠROTOZEMŠŤAN Z HRADCE KRÁLOVÉ
FOTO ARCHIV ASEKOL, S. R. O.

Konečně rozumně v roce 2008?

Každý rok, a tím i ten právě skončivší, je charakteristický něčím novým a výjimečným.

Stačí sledovat různé informační zdroje, abychom zjistili, co různých zařízení a činností souvisejících s nakládáním s odpady se připravuje, kolik jich bylo uvedeno do provozu, a to jak ve velkých městech, tak i na malých dědinách, ať jde o rekonstrukci velké spalovny nebo jen o pár nových nádob na odpady. Příprava těchto akcí mnohdy znamená mít hroší kůži a vytrvalost plavce přes Atlantik, abychom zvládli všechny překážky a bariéry, které si sami na sebe zcela nesmyslně vymýšlíme zaštiťující se heslem „péče o životní prostředí“, evropskými předpisy a někdy i závisť.

Přesto se daří leccos vyprojektovat, projednat, postavit a uvést do provozu. Proto je nutno ocenit ty, kteří přes všechny obtíže dokázali pro odpadové hospodářství něco konkrétního udělat. Je s podivem, že se stále globálně konstatuje, že je naše odpadové hospodářství stále nedostatečně zajišťováno a že neplníme různé evropské kvóty, standardy a indikátory. Přitom celková produkce odpadů klesá, v regionech se stále něco pozitivního děje a v třídění obalových odpadů jsme na evropské špičce. Mohlo by se však dít více a evropskou špičkou bychom mohli být ve více komoditách. Bohatá historie tohoto oboru u nás tomu dává předpoklady.

Nějak nám však nejde třídění biologicky rozložitelných odpadů a tím vozíme na skládky zbytečně mnoho odpadů, není dostatečně jasno, jakým směrem se ve výhledu mají podnikatelé v odpadovém hospodářství zaměřit, a málo vychováváme občany. Podařilo se nám více méně vypořádat s nelegálně dovezenými odpady a po získaných zkušenostech se k nám asi jen tak něco nelegálně nedoveze. Také se daří likvidovat staré sklady chemikálií, ovšem nikdo nemůže říci, zda se neobjeví ještě nějaké další. Ale už víme jak na ně.

Doufejme tedy, že připravované další usnesení vlády k odpadovému hospodářství, po nezbytném připomínkovém řízení, respektive akční plán, který bude jeho nedílnou součástí a který reaguje na hlavní problémy nakládání s odpady, nebude jen další cár papíru, který přispěje jen k další administrativní náročnosti odpadového hospodářství u nás.

Jan Křiváček

Negativní vliv rozbití monopolů recyklace skla

Rozbití monopolů recyklace skla německou spolkovou vládou a Spolkovým kartelovým úřadem vede k drastickému poškození klimatu. Informovali o tom ARD-Morgenmagazin a ekonomické vysílání WDR „markt“. Donedávna Duální systém levně přenechával staré sklo a nákupní centrála sklářského průmyslu je po celém Německu za stejné ceny prodávala vždy nejbližším hutím.

Bývalý monopol DSD byl Spolkovým kartelovým úřadem zrušen a rovněž proti monopolu nákupní centrály je vedeno řízení. Od počátku roku 2007 se sklo prodává hutím přímo, ale za vysoké ceny, a často se přepravuje na dlouhé vzdálenosti. Tím vzrostly ceny starého skla zhruba o 30 % a další následky jsou absurdní.

Jen malá sklářská huť Rexam v Eifelu vypouští nyní do vzduchu o 7700 tun oxidu uhličitého více. Navíc se díky dlouhým přepravním trasám zvyšuje i množství výfukových plynů. Velmi vysoká míra recyklace kolem 90 % vypovídá

o tom, že samotný systém je dobrý. Je na Spolkovém kartelovém úřadu, zda na základě faktů přehodnotí svá rozhodnutí.

RECYCLING magazin, 62, 2007, č. 7

Recyklovaný papír je přínosem pro ochranu klimatu

Recyklovaný papír významně přispívá k ochraně klimatu. Shodli se na tom Spolkový svaz spotřebitelů a Iniciativa pro recyklovaný papír. Kdyby se v Německu jako kancelářský a kopírovací papír používaly výhradně recyklované produkty, bylo by možno ušetřit ročně 146 tisíc tun emisí oxidu uhličitého. Již malé množství recyklovaného papíru chrání klima. Vyrobí-li se 500 listů z recyklovaného papíru místo z nových vláken, ušetří se tolik energie, že s ní může svítit více než 100 hodin 11wattová úsporná žárovka. Vyrobí-li se 1000 kg papíru z recyklovaného papíru místo z nových vláken, ušetří se tolik oxidu uhličitého, kolik vypustí průměrný osobní vůz během 1000 km jízdy.

Předseda Spolkového úřadu pro životní prostředí apeloval na tiskové konferenci na stát, spolkové země a obce, aby při svých nákupech preferovali recyklovaný papír. Zejména recyklovaný papír označený značkou „modrý anděl“ je zárukou vysoké kvality a při jeho výrobě se nepoužívají nebezpečné chemikálie a bělidla.

RECYCLING magazin, 62, 2007, č. 7

Zpracování starých elektrozařízení

Systém zpracování starých elektrických a elektronických zařízení v Německu je z hlediska nákladů efektivnější než systémy v jiných zemích Evropy. Podle názoru společného představenstva ZVEI/Bitkom vyplývá tato skutečnost především ze systematicky realizované soutěže zúčastněných. Po roce praktických zkušeností lze německou koncepci zpracování chápat jako úspěšný model. Již rok financují výrobci a dovozci sběr a využívání starých přístrojů z domácností. Systém je řízen nadací EAR (Elektro-Altgeräte-Register). Za dobu jeho existence zřídili specialisté z pověření výrobců zhruba 1500 komunálních míst sběru se 7000 sběrných nádob. Dnes činí množství včas neuskutečněných svozů méně než 5 %. Na rozdíl od monopolních systémů existuje v Německu mezi účastníky soutěž.

RECYCLING magazin, 62, 2007, č. 7

Studie o recyklaci plastů

Plasty jako materiál zažily v posledních deseti letech boom. Za rok 2005 bylo v Německu zpracováno celkem 11,2 mil. t plastů, což je o 600 tisíc t více než v roce 2003. Z toho se 9,25 mil. t dostalo ke konečnému spotřebiteli ve formě obalů, okenních profilů, trubek, podlahových krytin apod.

Plastům dominují obaly. Z 13 mil. t polymerů, které se v roce 2005 dostaly na německý trh, tvořil 3,3 mil. t obalový materiál, což je o třetinu více než v roce 2003. Za rok 2005 vzniklo v Německu 4,4 mil. t plastových odpadů, z toho pouze 1 mil. t pocházel z výroby a zpracování a 3,4 mil. t od spotřebitelů.

Větší množství odpadů však neznamená nárůst recyklace. Ze 4,4 mil. t bylo zhruba 3,6 mil. t vy-

užito, z toho recyklováno bylo pouze 1,63 mil. t a 1,66 mil. t bylo využito energeticky. Velká většina odpadů, které se před účinností zákazu skládkování nepředzpracovaných odpadů skládaly, se nyní spaluje. Vše nasvědčuje tomu, že se v budoucnu bude spalovat ještě více na úkor recyklace.

Entsorga, 26, 2007, č. 3/4

Výzkum o snížení nákladů

Spolkové ministerstvo pro vzdělávání a výzkum vyhlásilo soutěž nákladů na snížení nákladů, cen a poplatků v komunálním odpadovém hospodářství. 19 podniků z různých regionů a různých právních forem spolupracovalo na identifikaci a uplatňování potenciálů snižování nákladů a zlepšování efektivity. Díky propojené struktuře vznikla možnost zpřístupnění všech výsledků. S ohledem na logistiku nakládání s odpady byly stanoveny tyto základní body pro výzkum: systémy používaných vozidel, optimalizace tras svozu s využitím výpočetní techniky, plánování pracovních procesů a plánování využití personálu a vozidel, modely pracovní doby a podnikové informační systémy.

Výsledky výzkumu v zúčastněných podnicích ukázaly značné potenciály úspory nákladů zejména ve využívání inovačních technických postupů. Při uplatňování optimalizačních opatření bude nutno včas začlenit všechny zúčastněné do zpracování projektu. V praxi se často využívá forma pracovních skupin, v nichž jsou zastoupeny všechny úrovně zaměstnanců. Takový postup zajistí akceptaci postupu pracovníky a transparentní zpracování projektu, při němž budou zohledněny zájmy všech zaměstnanců.

Müll und Abfall, 39, 2007, č. 2

Porovnání poplatků za odpad

Zájem o porovnání poplatků za nakládání s odpadem byl vyvolán v posledních letech nespokojeností občanů s neustále rostoucími sazbami a nedostatečnou transparentností kalkulace poplatků. Podle dostupných informací činí rozdíly v poplatcích mezi jednotlivými obcemi až 800 %. Jedním z mála systematických porovnání, které se soustřeďují na situaci v jedné spol-

OTÁZKA MĚSÍCE

Jak hodnotíte obecně vývoj odpadového hospodářství v uplynulém roce. Použijte hodnocení jako ve škole (1 - výborně..., 5 - nedostatečně):

- 1
 2
 3
 4
 5

Otázka měsíce v listopadovém čísle byla „**Jak podle vás v současné době funguje systém zpětného odběru elektrozařízení?**“

Přesně polovina respondentů s ním „**nemá žádný problém**“, 28 % si myslí, že „**funguje velku dobře, jen je zbytečně komplikovaný a těžkopádný**“ a 22 % se domnívá, že „**funguje (alespoň v některých komunitách) špatně**“.

OTÁZKA MĚSÍCE

kové zemi, je studie z roku 2006, která se zabývá poplatky v 30 velkých městech Severního Porýní-Vestfálska.

Při porovnání poplatků se podle předmětu sledování rozlišují dvě různé varianty: sledování čistě finanční zátěže soukromých domácností (poplatky za odpad) a sledování cen za určité množství výkonů (porovnání ceny a výkonu). Při porovnání zátěže se sledují finanční výdaje domácností za nakládání s odpadem. Pro uvedený počet měst vyplynuly z tohoto způsobu porovnání následující výsledky.

Průměrná zátěž v roce 2006 na hlavu u čtyřčlenné domácnosti v rodinném domku činila 57,80 EUR, takže tato domácnost byla celkem zatížena 231,40 EUR. Dvoučlenná domácnost v rodinném domku nezaplátila polovinu, tedy 115,70 EUR, ale při zátěži na hlavu 72,50 EUR celkem 145,04 EUR. Největší výkyv v zátěži na hlavu lze pozorovat u jednočlenných domácností; v rodinných domcích činí rozdíl až 608 % a v budovách pro více rodin 828 %. Nejmenší rozdíly jsou mezi dvou, tří a čtyřčlennými domácnostmi v rodinných domcích. Při porovnání zátěže na hlavu mezi jednotlivými obcemi činí rozdíl mezi 170 a 300 %.

Müll und Abfall, 39, 2007, č. 2

Porovnání poplatků za odpad. Část 2: Porovnání ceny a výkonu

Druhý způsob, porovnání ceny a výkonu, umožňuje na rozdíl od porovnání zátěže domácností odpovědět na otázku, zda je nakládání s odpadem v jednom městě ve srovnání s jiným levnější nebo dražší. Nutným předpokladem je, aby se příslušná cena vybírala ve všech srovnávaných městech za stejné množství téhož výkonu. Nesmějí tedy být žádné odchylky v počtu prováděných výkonů (zbytkový odpad, biologický odpad, odstraňování objemného odpadu atd.) a v množství, například v objemu vyprázdněných nádob na objemný odpad. Při porovnání cen a výkonu se na bázi srovnatelných objemů vyprázdněných nádob vypočítá pro všechny na porovnávaná města poplatek za jednotku, z něho se pak odvodí cena za vyprázdnění 100 l nádoby. Průměrná cena za vyprázdnění 100 l činila v roce 2006 v porovnávaných městech kolem 4,42 EUR.

Odchylky činily max. 41 % směrem dolů a 50 % nahoru (2,62, popř. 6,99 EUR). Z 30 měst vyžadovalo 18 nízké až velmi nízké ceny, 12 měst vybíralo vysoké až velmi vysoké ceny. Obecně lze konstatovat, že cena za 100 l odpadu je tím vyšší, čím více obyvatel má obec (vyšší náklady na odstraňování zbytkového odpadu, na logistiku a jiná opatření nakládání s odpady).

Müll und Abfall, 39, 2007, č. 4

Ukazatele a potenciály prevence odpadu

Kvalitativní a kvantitativní charakteristika odpadu v oblasti technického vybavení budov, konkrétně elektrické a sanitární instalace, je účelná u velkých staveb na základě množství odpadu a jeho heterogenního složení. Pro charakteristiku odpadu jsou k dispozici tři různé modely dat. V současné době se nejvíce používá specifický model podle plochy, u kterého však nelze dostatečně stanovit ukazatele. Nejjednodušší model, který je pro většinu použití také dostatečně přesný, je model pracující s počtem kusů vybavení jako základním parametrem. Nejpresnější, ale také nejnáročnější model je kombinace kvalitativního a kvantitativního přístupu. Výhodou tohoto modelu je dobrá přenosnost na podobné typy staveb. Předpokladem je dostupnost montážních plánů.

Müll und Abfall, 39, 2007, č. 2

Odpadové hospodářství v Německu

Odpadové hospodářství Německa je v mezinárodním srovnání vzorové: chrání životní prostředí a zdroje a je ekonomicky dobře etablované. Pouze málo států na světě má srovnatelné právní předpisy, technické standardy a infrastrukturu odstraňování odpadů. Současně panuje na celém světě enormní potřeba moderní techniky pro odstraňování odpadů. Suroviny a nosiče energie obsažené v odpadech se stále ještě odstraňují bez využití; půda, voda a vzduch jsou znečištěny škodlivými látkami. Německo je již dnes vývozcem ekologické techniky, z níž velký podíl tvoří technika pro nakládání s odpady. Jeho pozice má ještě velký potenciál růstu, přičemž politická strategie silněji orientovaná na světové trhy by mohla tento potenciál ještě rozvinout. V posledních letech

Obalový kongres a odpady

V polovině listopadu roku 2007 proběhl v Praze první český a slovenský obalový kongres pořádaný Obalovým institutem SYBA, s. r. o. Za účasti zahraničních hostů a přednášejících byly diskutovány různé otázky přímo z oblasti obalů, ale také z oblasti odpadového hospodářství.

První blok byl věnován novým výsledkům výzkumu v oboru obalových materiálů a informace o čínském trhu v tomto segmentu obalů. Náplní druhého bloku bylo představení hydrobiodegradovatelných a oxobiodegradovatelných obalů a jejich praktického využití. Tento blok byl doplněn informací o novém projektu specializovaného veletrhu FOR PROCESING, FOR PACKAGING a FOR PRINTING 2009, který od roku 2009 bude organizovat ABF, a. s. za odborné podpory Obalového institutu SYBA v Pražském veletržním areálu v Letňanech.

Stěžejním tématem druhého dne kongresu bylo uvažované zavedení záloh především na plastové nápojové obaly. Z prezentace německého odborníka vyplynulo, že zálohy na jednocestné nápojové obaly jsou nevhodným, složitým a drahým nástrojem pro dosažení zvýšení recyklace odpadů. Doporučil rozvoj stávajícího systému sběru a recyklace obalů, který v ČR dosahuje velmi dobrých výsledků i v evropském srovnání.

Následovalo vystoupení Daniela Vondrouše, poradce ministra životního prostředí, které bylo

podle názoru účastníků kongresu zklamáním. Poradce neuvedl očekávaný návrh systému zpětného odběru, ale hlavně se soustředil na komentování „nepravd a mýtů“ o zálohování s využitím jakési studie vypracované slovenským odborníkem a bohatě se odkazující především na zkušenosti několika států USA.

Posluchači se tak nedozvěděli nic nového, co neodeznělo například v září na kongresu Odpady-Luhačovice 2007, kde tomuto tématu bylo věnováno celé odpoledne. Podstatná však byla informace pana poradce, že termín praktického novely zákona o obalech do vlády, kde by měl být uveden systém vratných nápojových lahví uveden, je posunut až na polovinu roku 2008. Zatímco výše uvedená témata proběhla v poklidné atmosféře, tato přednáška vyvolala bohatou diskusi, která trvala přes hodinu, ale nic pozitivního však nepřinesla.

Tříděním a využíváním obalových odpadů se zabývaly ještě další dvě přednášky, které byly impulzem k další diskusi o kladech a záporech záměru na zpětný odběr nápojových obalů, byly vznášeny další dotazy na připravovaný záměr ministerstva, na které však již neměl kdo odpovídat. Byla tak opět promarněna další příležitost diskutovat s odpovědnými pracovníky Ministerstva životního prostředí záměr, který může mít dost zásadní vliv na řadu činností spojených s nakládáním nejenom s nápojovými obaly. **(tr)**

se odpadové hospodářství Německa od základu změnilo z prostého odstraňování odpadů na moderní oběhové hospodářství. Rozhodující podnět k této změně dala ekologická politika. Velkou roli hrají i tzv. měkké nástroje – vzdělávání obyvatelstva a utváření jeho uvědomění.

Müll und Abfall, 39, 2007, č. 2

Složení a vlastnosti roštových popelů

V rámci výzkumu byly odebrány vzorky popela z roštů a topenišť několika elektráren na odpad a bylo určeno jejich chemicko-mineralo-

gické složení a chování při vyluhování. Pomocí vhodného postupu byly vytvořeny souborné vzorky, které lze považovat za reprezentativní. Tento postup byl otestován na třech velkých elektrárnách. Výsledky ukázaly velkou jednotnost chemického a mineralogického složení a dobrou srovnatelnost vlastností při vyluhování. Tyto vlastnosti se velmi výrazně mění, jestliže se popel skladuje, bez ohledu na to, zda je skladován v suchu nebo jsou vzorky vystaveny dešti.

Müll und Abfall, 39, 2007, č. 2

Neoznačené příspěvky z databáze RESERS připravuje RIS MŽP

Co nám přinesl rok 2007?

Na tuto otázku není jednoduchá odpověď. I když se zdá, že se mnoho převratných změn nestalo. A co se tedy událo na celorepublikové úrovni, tedy na úrovni státní správy?

Začátkem roku se dostalo našemu resortnímu ministerstvu za sedmáct let svého trvání již osmého nového ministra a v dubnu též osmého nového ředitele, tedy správněji ředitelky odboru odpadů.

Hned na své prvé tiskovce pan ministr udal linii, kam máme v odpadech směřovat. Představa je taková, že vše vyřeší „podpora prevence, třídění a recyklace“. Heslo je to pěkné, ale nestačí například přijít s jednou akcí a myslet si, že to stačí pro celé odpadové hospodářství i pro související činnosti. Každý obor našeho konání, má-li být smysluplný, musí být promyšleně systémový. To znamená v našem případě nutno organizačně, technicky a finančně zajistit všechny články toku materiálu, a je jedno jestli mu říkáme odpad, výrobek, zbytkový produkt nebo druhotná surovina. Říká se tomu také „integrováný systém nakládání s odpady“.

Nekonceptně a tedy nevhodně se přistupuje k návrhu pro zpětný odběr nápojových obalů. O něco později jsme zjistili, že do této diskutabilní strategie patří též absolutní odmítání výstavby nových spaloven. Snad všichni „odpadáři“ celý rok čekali, jaké konkrétní aktivity a kroky ministerstvo naznačí a nabídne pro realizaci některých strategických kroků. Že to není nic jednoduchého jsme pochopili, když na jedné tiskovce soukromě pan ministr naznačil, že na „*ty odpady si bude muset nechat udělat nějakou analýzu*“. Pokud víme, žádná analýza zatím prezentována nebyla a podle toho to také vypadá.

Redakce časopisu se mimo jiné zúčastnila dvou konferencí, na kterých vedoucí poradců ministra životního prostředí vysvětloval letošní záměry ministerstva ve formě návrhu nových nástrojů na zlepšení nakládání s odpady.

Prvním deklarovaným nástrojem jsou „*desítky miliard korun, které půjdou na lepší nakládání s odpady*“ z Operačního programu životního prostředí, tedy z „evropských“ peněz. Zapomíná se však, že získání těchto peněz je podmíněno řadou převážně administrativních úkonů, které nejsou zdaleka jednoduché. Tak po zkušenostech s liknavým a nepřípraveným způsobem čerpání různých dotačních prostředků z Evropské unie v nedávné minulosti jsme trochu na pochybách, jestli na ty peníze budou vůbec všichni „potřební schopní dosáhnout“.

Dalším „novým nástrojem“ jsou opatření, která obsahují návrh další novely zákona

o odpadech. Také tyto záměry nebyly do doby redakční uzávěrky oficiálně oznámeny. Těmi nástroji jsou, opět podle vedoucího poradců, povinnost obcí třídit pět složek odpadů, to znamená vedle běžně tříděného papíru, skla a plastů i nápojové kartony (které se již leckde třídí) a biologicky rozložitelný komunální odpad.

Zatímco zpracování (využití) papíru, skla, plastů, ale i nápojových kartonů je bez větších problémů zajištěno, s tzv. BRKO si zatím, z různých důvodů, nevíme příliš rady. K tomu, aby se vytříděné BRKO mohly zpracovat, je nutno nejen zajistit fungující sběr, ale hlavně postavit různé kompostárny nebo bioplynové stanice na biomasu z odpadů. A s tím jsou, jako s každou novou investicí, i vinou nevhodné prezentace ekologických iniciativ, nejenom finanční problémy.

Třetím uvedeným opatřením bude zvýšení poplatků za skládkování, nové poplatky za ostatní odstraňování a za spalování komunálního odpadu ve spalovnách. Zatímco zvýšení poplatků za skládkování se očekávalo a je do určité míry přirozené, zcela nelogické, protismyslné, spíše kontraproduktivní je nové zpoplatnění energetického využívání odpadů. Pokud byl záměr, aby se spalovalo méně komunálních odpadů, tak je to velký omyl. Nejenže budeme muset spalovat více odpadů, abychom splnili kvóty snižování skládkování biologicky rozložitelných odpadů, ale spalování odpadů, jak ukazují zahraniční příklady, je vlastně energetické využívání obnovitelných zdrojů. Jestliže se tedy zvýší poplatky za spalování, zvýší se následně i poplatky či cena za nakládání s komunálními odpady v příslušném městě, a tak poplatky za spalování vlastně zaplatí občané! Kolik už takových přehmatů našich státních orgánů musí prostí občané platit! Tématu energetického využívání odpadů se redakce časopisu věnovala dostatečně podrobně v přílohách časopisu v posledních dvou číslech ročníku 2007.

Posledním navrženým nástrojem mělo být **zálohování nápojových obalů**. Do konce roku 2007 však ministerstvo nebylo schopno naznačit konkrétnější podrobnosti tohoto záměru, odkazovalo pouze na studii jakéhosi slovenského odborníka a pouze prostřednictvím vedoucího poradců ministra komentovalo „nepravdy a mýty, které se kolem nápojových obalů vytvářejí“. Že to asi není jednoduchá věc, dokládaly nejenom bohaté až vášnivé diskuse na toto téma na odpadovém kongresu v Luhačovicích a na Obalovém kongresu v Praze, ale i konstatování, že termín předložení tohoto návrhu do vlády se odkládá na polovinu roku 2008.

Obecně možno říci, že v roce 2007 probíhala příprava, v některých případech i mezirezortní připomínkováni **změn v zákonech o odpadech** (tzv. *euronovela již byla schválena Poslaneckou sněmovnou PSP*) a o **obalech a změn řady prováděcích vyhlášek**. Tím se řeší a upravuje především nakládání s autovraky, elektrozařízeními, elektroodpady a bioodpady, zpětný odběr některých výrobků a katalog odpadů. Poslední jmenovaná oblast byla dotáhnuta do konce a jako jediná spatřila světlo světa vyhláškou č. 168/2007 Sb. Dále byly vydány v oblasti odpadového hospodářství dva metodické pokyny, jeden metodický návod, jedno doporučení a dvě sdělení. Obecně lze říci, že vydání většiny uvedených prováděcích předpisů se neúnosně prodlužuje.

V roce 2007 byla uskutečněna dvě pracovní jednání **Rady pro odpadové hospodářství**, poradního orgánu ministra. Na tomto jednání se především probíraly aktuální problémy, které v současné době ovlivňují vývoj v odpadovém hospodářství. Plyne to také ze závěrů jednání, kde se členové Rady shodli na doporučení otevřít odbornou debatu o strategii nakládání se směsnými odpady, zajistit dlouhodobě stabilní právní podmínky pro podnikatelské aktivity v OH a použít Operační program ŽP pro podporu využívání odpadů, včetně podpory pro energetické využívání odpadů a neomezovat horní finanční limit pro místní poplatky. Šest členů Rady dále vyjádřilo zásadní nesouhlas s navrhovaným poplatkem za energetické využívání komunálních odpadů ve spalovnách KO.

V roce 2007 také probíhal Twinning Light projekt, jehož zpracovatelem bylo Spolkové ministerstvo životního prostředí republiky Německo s názvem **Integrovaný přístup ke krajskému odpadovému hospodářství v ČR**. Podrobnější závěry tohoto projektu jsou uvedeny na jiném místě tohoto časopisu. Zde, v kontextu ostatních zde popisovaných věcí, uvedeme jen jeden ze závěrů: „*Mechanicko-biologická úprava směsných komunálních odpadů je účelná jen za předpokladu existence zařízení pro energetické využívání vyřevné frakce z této úpravy. V ČR je třeba věnovat pozornost spalovnám (resp. zařízením na energetické využívání odpadů). Do této oblasti je třeba velkých investic, neboť výstavba jednotlivých zařízení je velmi nákladná. Výstavba nových zařízení na využití odpadů bude do deseti let nezbytně nutná.*“

Koncem roku 2007 bylo předáno k připomínkovému řízení Ministerstvem životního

prostředí zpracované **Souhrnné vyhodnocení účinnosti nařízení vlády č. 197/2003 Sb., o Plánu odpadového hospodářství České republiky za období 2004 – 2006**, které posuzuje plnění všech 31 cílů plánu.

Souhrnná zpráva o plnění, respektive Akční plán k podpoře plnění cílů POH ČR je součástí podkladových materiálů pro návrh usnesení vlády. Ve vyhodnocení se konstatuje, že z uvedených 31 cílů 8 není plněno. Zpráva je doplněna Akčním plánem k podpoře plnění cílů POH ČR, ve kterém je uvedeno šest priorit, jejichž součástí je 23 aktivit, které by měly napomoci řešit zjištěné problémy v plnění cílů plánu. Z letního pro-

čtení priorit a aktivit plyne, že v převážné většině jde o nedostatky, které v různé formě byly popisovány či komentovány výše.

V pořadí, které je uvedeno v Akčním plánu, jsou uvedeny ve stručném popisu tyto oblasti: materiálové využití komunálních odpadů, skládkování biologicky rozložitelných odpadů, sběr použitých přenosných baterií, využití autovraků a olejů a vytvoření integrovaných systémů nakládání s odpady na regionální úrovni a jejich propojení s celostátní sítí zařízení pro nakládání s odpady.

Celkově lze říci, že při návrhu různých dokumentů na úrovni veřejné správy, tedy

na úrovni Ministerstva životního prostředí, byl minulý rok spíše přípravný s tím, že by se v rámci různých připomínkových řízení měla v roce 2008 přijmout řada novelizovaných právních předpisů. Lze jen doufat, že vedle povinnosti implementovat předpisy evropských orgánů do našeho právního prostředí ve formě tzv. „euronovel“, budou nově přijaté předpisy skutečně směřovat k racionálnímu řešení přetrvávajících problémů v odpadovém hospodářství, budou respektovat skutečné potřeby tohoto oboru a nebudou jen dále rozšiřovat již tak dostatečně nepřehledné a někdy zmatečné právní prostředí.

Tomáš Řezníček

Šrotozemšťan učil lidi třídit elektroodpad

Českou republiku v letních měsících loňského roku navštívili Šrotozemšťané. V rámci ekologické osvěty se jich v krajských městech objevilo hned jedenáct. Organizátorem road-show Nakrmte Šrotozemšťana 2007 byl kolektivní systém ASEKOL, který se zabývá zpětným odběrem vysloužilých elektrozařízení. Akce měla za cíl zábavným způsobem sdělit občanům, že staré elektrospotřebiče nepatří do popelnice, ale do sítě sběrných míst.

Happening Nakrmte Šrotozemšťana 2007 byl rozdělen do dvou fází. První část proběhla v červnu v Českých Budějovicích, Hradci Králové, Jihlavě, Zlíně a Brně. V září akce pokračovala v Olomouci, Ostravě, Plzni, Ústí nad Labem, Liberci a vyvrcholila na konci měsíce v Praze. Hlavním motivem road-show byla stavba soch dinosaurů z elektroodpadu, který na místo tvorby nosili sami občané. Návštěvníci happeningu měli možnost Šrotozemšťanovi navrhnout jméno a vyhrát praktický dárek. Součástí akce také byly nejružnější vědomostní a dovednostní soutěže pro děti. Mohly například zápolit ve skládání názvů elektrozařízení z písmen z počítačové klávesnice nebo se učily rozpoznat, co je a co není elektrospotřebič.

Šrotík Botík Šrotozemšťanem roku 2007

Happening v každém městě trval vždy dva dny. Přestože se podoba dinosaurů, které navrhl architekt Robert Vaněk, začala obvykle rýsovat až druhý den, zajímavá expozice lidí přitahovala už od počátku stavby. Druhý den odpoledne byla socha slavnostně pokřtěna, přičemž jméno bylo vybráno na základě návrhu občanů.

Všechny sochy byly na konci září vystaveny v rámci závěrečné akce v Praze, kde soutěžily o titul „Šrotozemšťan roku 2007“. O vítězi rozhodovaly hlasy občanů, kteří mohli vyjádřit svůj názor prostřednictvím portálu www.elektrosrot.cz, kde je k nalezení mnoho užitečných informací a rad týkajících

se zpětného odběru vysloužilých elektrozařízení. Své sympatie bylo možno projevovat také formou SMS zpráv.

Vítězem se nakonec stal olomoucký brachiosarus Šrotík Botík (**obrázek**), který v závěru předstihl královéhradeckého stegosaura Šrotáčka (viz *titulní strana*).

Třídíme málo

– cesta vede přes osvětu

Česká republika musí v roce 2008 zpětně odebrat 4 kilogramy vysloužilých elektrozařízení na osobu a rok. V současnosti se však vybere pouze polovina. Zpětný odběr vysloužilých elektrozařízení je u nás ještě stále v plenkách. Velká energie je proto

vynakládána zejména na osvětové aktivity. Vedle Šrotozemšťana se organizují i Hrátky s Asikem a Batem, určené dětem základních škol a také sběr elektronických hraček ve školách. Za zmínku stojí i světově unikátní projekt instalace kontejnerů na malá elektrozařízení, který se testuje ve Středočeském kraji.

Podle výzkumu, který si ASEKOL na sklonku loňského roku nechal vypracovat, lidé do popelnice vyhodí například tři čtvrtiny zářivek. Přitom o existenci sběrných dvorů vědělo 94 % respondentů. Součástí výzkumu byly i otázky zaměřené na znalost nakládání s vysloužilými elektrospotřebiči. Pouze necelá čtvrtina prokázala, že je schopna se o staré elektrozařízení postarat. Situace se ale mění k lepšímu. Podle průběžných výsledků zpětný odběr v ČR stoupá a dosažení čtyřkilogramové hranice v příštím roce je reálné.

Podle tiskových materiálů firmy ASEKOL, s. r. o. zpracovala redakce www.asekol.cz

System recyklace autovraků

ZPRÁVA Z KONFERENCE

Společnost B.I.D. services s. r. o. pokračovala v listopadu 2007 v záslužné práci a uspořádala v hotelu NOVOTEL další ze seriálu konferencí **System recyklace autovraků jako součásti problémového okruhu Automobilový trh ČR po vstupu do EU**.

Osobní účast vysokých funkcionářů garančního ministerstva a parlamentu byla bohužel ovlivněna náročnou rozpočtovou diskusí v Poslanecké sněmovně a nahrazena jen tlumočenými omluvami a pozdravy. Ale i tak jejich zájem projevený účastí na plánovaném programu potvrzuje význam projednávaného tématu. Navíc příspěvek zástupce Ministerstva životního prostředí potvrdil, že provedené personální změny v jeho „odpadářském“ odboru se příznivě projevují i v nástupu racionálnějších přístupů k řešení otázek autovraků.

A to přes skutečnost, že většina účastníků ze správní i podnikatelské veřejnosti konstatovala, že systém novelizací dotčených zákonů a směrnic vytváří i **pro dosti zasvěceného odborníka téměř nezvládnutelný problém**.

Poznámka: *A to ještě většina z nich neznala podrobnosti další poslancecké iniciativy – připravované novely zákona o odpadech, která je pod číslem sněmovního tisku č. 367/2007 v legislativním „kolečku“ (v době předání časopisu do tisku je návrh novely k projednávání ve vládě – poznámka redakce). Bohužel jde o další příklad iniciativy odtržené od normálního života, která pokud projde dále, komplikuje situaci těm, kteří za nic nemohou – podnikatelům. A bude naprosto neúčinná vůči těm, kteří kradou, protože ti na předpisy nehledí. A tak je možné pouze doufat, že tato novela neprojde a naopak projde návrh novely zákona o policii, který by měl rozšířit pravomoci policie v oblasti vstupu do zařízení ke sběru a výkupu odpadů.*

Významným příspěvkem k identifikaci tohoto problému byla podrobná analýza „autovrakové“ legislativy v jednom příspěvku pracovníků INISOFTU. Analýza o to cennější, protože byla vlastně jedním ze systémových nástrojů, které posloužily této firmě k vytvoření na konferenci publikova-

ného softwarového balíku pro komplexní evidenci v oblasti autovraků, resp. nakládání s vozidly s ukončenou životností. Jeho obchodní dostupnost je nutno přivítat.

Na tomto úseku se setkala s menším pochopením prezentace Ministerstva dopravy o zdokonalování informačního systému Stanic technické kontroly, který by se měl do jisté míry integrovat do systému nakládání s vyřazovanými vozidly. Jeho budované online provedení přinese části podnikatelské sféry zvýšené náklady. Ta se pochopitelně brání, protože přínosy tohoto systému bude sklízet spíše správní sféra.

Úvod do realizační, autovrakářské problematiky byl zprostředkovan příspěvkem Sdružení automobilového průmyslu, které na konkrétních číslech dokumentovalo situaci v rozvoji automobilizace. Stručně řečeno – počty automobilů (zvláště M1 a N1) stoupají velmi rychle a svou úrovní (cca 4,2 mil. kusů) překonaly původní odhady směřované v těchto počtech původně do rozhraní let 2010 – 2012. K malé radosti producentů nových vozidel se udržuje **dominantní nářutí** dovozu ojetých vozidel, které tak pomáhají řešit sociální rozměr automobilizace. Negativní stránky tohoto jevu můžeme identifikovat v tom, že vlastně nedochází k absolutní obnově vozového parku (průměrné stáří se od roku 2003 stále nepatrně zhoršuje – dnes je 13,8 roku), ale dochází k jeho rozšiřování. Druhým negativním jevem je, že se v této oblasti nedaří zastavit **působení šedé ekonomiky**, která má pochopitelně zcela jiné výsledky v oblasti ekonomických „výnosů“.

Rostoucí počty vozidel jsou pochopitelně dobrou zprávou pro zpracovatele existujících i budoucích autovraků – **práce bude přibývat**. Zvláště když se bude dařit zlepšování funkce zatím vysoce problematického systému pro sběr a zpracování autovraků podle nastavených zákonných parametrů.

Ilustruje to především skutečnost, že **odhadem více jak 40 % všech vyřazovaných vozidel se ztrácí mimo systém**. A to je tento odhad považován mnohými za optimistický.

Na tuto skutečnost poukázalo hned několik příspěvků. Především z pozice Sdružení zpracovatelů autovraků, kdy navíc příspěvek předsedy jeho revizní komise byl pro svou polemickou doporučen pro samostatné publikování. (Viz následující článek, pozn. redakce).

V těchto souvislostech pak byl zcela oprávněný požadavek zástupce Svazu dovozců

K publikování výsledků projektů VaV

Jak jsme již psali v prosincovém čísle, Komise pro hodnocení výzkumu a vývoje, poradní orgán Rady (vlády) pro vědu a výzkum sestavila a na internetu zveřejnila Seznam časopisů, které nesplňují definici recenzovaných časopisů a kde články v nich publikované budou mít při hodnocení bodovou hodnotu 0 (tzv. negativní seznam). Naneštěstí současně nesestavila a tedy ani nezveřejnila tzv. pozitivní seznam, který by uváděl seznam časopisů, které podle nich splňují definici recenzovaných časopisů a kde články v nich publikované budou započítávány do bodového hodnocení. Takto může vzniknout dojem (a máme zprávy, že již se takto nejméně ve dvou případech stalo), že články publikované v časopise, který není na negativním seznamu, se automaticky do hodnocení počítají.

Jak jsme vlastním šetřením zjistili, není tomu tak. To, že časopis není na „negativním seznamu“, neznamená automaticky, že články v něm publikované budou do hodnocení započítávány. Navíc, a to je ještě důležitější, uvedený seznam byl se-

staven pro hodnocení výsledků v roce 2007. Pro rok 2008 bude zvolen jiný postup výběru časopisů a měl by být zveřejněn jak negativní, tak i především pozitivní seznam. Kdy nové seznamy budou zveřejněny si v tuto dobu netroufáme odhadnout, ale brzy to asi nebude. Metodika tvorby těchto seznamů je zveřejněna na internetových stránkách Rady pro vědu a výzkum www.vyzkum.cz.

Pro to, aby se ODPADOVÉ FÓRUM dostalo pro rok 2008 (a další) na pozitivní seznam, a nebránilo nic publikování výsledků vědy a výzkumu v tomto časopisu, zavádíme od letošního roku nově recenzní řízení typu peer review pro příspěvky do rubriky z Vědy a výzkumu. Podrobněji viz ODPADOVÉ FÓRUM 12/2007, str. 21. O spolupráci v redakční radě rubriky Z vědy a výzkumu (bude součástí redakční rady celého časopisu) jsme požádali řadu významných odborníků z předních vysokých škol. Složení redakční rady není neměnné a lze ji v případě zájmu dále rozšířit.

Redakce

automobilů na provedení seriózní analýzy skutečného výskytu a pohybu autovraků s vazbou na jejich průkaznou evidenci. Mimo jiné i proto, že se blíží termín prvního reportu České republiky do „Bruselu“. Za stávající situace pro MŽP velmi problematického.

Na konferenci nebyli zastoupeni jinak tradiční účastníci – zástupci výrobců automobilů. Pokud považují ze svého zorného úhlu problém autovraků za vyřešený (nejen právně, ale i věcně), možná že by pro ně byly zajímavé názory jak správní sféry – zástupců příslušných odborů krajských úřadů, tak pochopitelně i některých zpracovatelů autovraků.

A možná by je zaujal i příspěvek představitelů autovrakářské podnikatelské sféry ze Slovenské republiky. Cech autorizovaných zhotovitelů starých vozidel, který ji zastřešuje, dokumentoval, že využití účelového segmentu finančních prostředků shromažďovaných na účtech Recyklačního fondu (který v ČR neprošel přes lobistické tlaky) otevřel pro řešení otázek autovraků zásadně jiné, do značné míry záviděníhodné podmínky.

Tím více je nutno přivítat, že na konferenci přítomný „Cech“ na straně slovenských

a „Sdružení“ na straně českých autovrakářů vytvořily efektivní tandem pro společné oslovení mezinárodní organizace EGARA.

Škoda, že onemocnění přednášejícího neumožnilo širší prezentaci prací na systému pro ekologické zpracování autovraků, jehož nositelem je Vysoká škola báňská-Technická univerzita v Ostravě. Naštěstí je příslušná prezentace spolu s dalšími příspěvky ve sborníku.

Co říci závěrem?

Konference nemohla prezentovat jen dosažené úspěchy, ale často opakovaně musela prezentovat přetrvávající nedostatky. Především v nepřehledných a stále nedostatečných novelách zákonů a předpisů přetrvávající problémy v ekonomice zpracovatelů autovraků, nekonečné souboje s šedou ekonomikou, nevyjasněných kompetencích mezi MŽP (odpady) a MPO (suroviny) atd.

Na druhé straně se významně pohnulo softwarové zajištění příslušné evidence, ustálila se práce krajských úřadů, které nesly a nesou hlavní tíhu komunikace s podnikatelskou sférou za existence nepřesných legislativních podkladů, zpevnila se činnost

České inspekce životního prostředí a navíc je stále dost podnikatelských subjektů, které přes existující problémy posunují reálný život této profese potřebným směrem.

Doufejme, že se zhruba za rok opět sejdem a budeme konstatovat, že se podařilo některé další problémy vyřešit a že přibudou vzorová řešení na legislativní i podnikatelské úrovni.

A zřejmě všichni si přejeme, aby do té doby byl vyřešen jeden nenápadný, ale nesmírně důležitý problém – jasná **terminologie**. Jako první by měl být vyjasněn nevhodně zvolený termín „**autovrak**“, jehož působnost by měla být odsunuta někam na úplný konec všech existujících životních etap vozidel. Od nových vozidel, přes ojetá (opotřebená) vozidla, vozidla s ukončenou životností a snad vozidla havarovaná až po autovraky a možná další kategorie.

A co takhle přeradit autovraky oficiálně do kategorie výrobků s povinností zpětného odběru?

Ing. Emil Polívka

SUNEX, spol. s r. o.

E-mail: sunex@sunex.cz

Sběr a zpracování autovraků Analýza přetrvávajících problémů

Za nejzávažnější problém považuji vstup šedé ekonomiky do systému sběru a zpracování autovraků. Na letošním autosalonu v Brně bylo bez uzardění konstatováno, že systémem prochází pouze 30 % autovraků. To ve skutečnosti znamená, že v Čechách neplníme závazné usnesení Evropského parlamentu a Rady č. 2000/53/ES a následně prováděcí pravidla Rady ze dne 1. 4. 2005.

Pokusím se vybrané problémy analyzovat a nastínit naše představy o řešení. Česká legislativa nedokázala definovat rozdíl mezi autovrakem a automobilem určeným k dalšímu prodeji, tedy zbožím. Této skutečnosti po krátkém zaváhání začali využívat nejen velcí a malí výkupci kovů, ale především různí pokoutní zpracovatelé autovraků, kteří nemají náklady s odstraňováním nebezpečných látek a odpadů, a proto jsou dnes schopni od občanů vykoupit autovrak osobního automobilu za 1500 Kč a nákladního automobilu za 15 000 Kč. Dokonce se jim vyplatí demontáž dovezených automobilů ze zahraničí.

S tím souvisí i činnost registrovaných dovozců, ale i prodejců automobilů, kteří provádějí demontáže již neprodejných automobilů za účelem vytěžení náhradních dílů a nepotřebné zbytky prodávají výkupcům kovů. To ale odporuje i stávajícím právním

předpisům. Vždyť ani značkové autoservisy nesmějí, podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech provádět demontáže autovraků.

Jak je potom možné, že tyto skutečnosti neřeší ani Ministerstvo životního prostředí, ani Ministerstvo průmyslu a obchodu, ani Ministerstvo vnitra, ani Ministerstvo dopravy, a ani Ministerstvo financí, i přes skutečnost, že se v této oblasti jedná o stamiliónové daňové úniky ročně. V této souvislosti je třeba hovořit i o životním prostředí, kdy stovky tun odpadů z této činnosti mizí v tom lepším případě na nelegálních skládkách. Jednoduše se všichni vyhýbají kontroverznímu výkladu pojmu osobní vlastnictví, kdy stávající legislativa neumožňuje jednoduchý postih znečištění životního prostředí na soukromém pozemku.

Pracovníci kontrolních orgánů, ať se jedná o Českou inspekci životního prostředí,

odborníky životního prostředí kraje či pověřených obcí, Českou či městskou policii, z pochopitelných důvodů nejdou do nejistého konfliktu, kdy je každý průměrný právník „utočí“ na mezerách v nekvalitních zákonech a dokáže jim, že právě oni, při řešení případu přestoupili zákon.

Situace došla tak daleko, že byly zaznamenány inzultace pracovníků ČIŽP při pokusu řešit nelegální skládku autovraků na soukromém pozemku. Ani policie raději neřeší i evidentní převozy odpadů kovů nepověřenými osobami, které byly nezřídkou odcizeny, jako jsou autovraky, nově i autobaterie, protože několik hodin řeší přestupek, který jim posléze státní zástupce vrátí, protože přímá škoda nepřevyšuje 5000 Kč. V přestupkovém řízení potom je uděleno nevyhnutelné potrestání. Ať už se jedná o peněžitou pokutu, nebo obecně prospěšné práce. Přestupky se nescítají a tito lidé systematicky recidivují.

Řešením této situace by bylo legislativní zamezení výkupu autovraků, ale i jejich součástí všem fyzickým i právnickým osobám, které nemají povolení krajského úřadu k nakládání s autovraky. Výkupci druhotných surovin by pak mohli mít ve svém držení

autovraky pouze v množství odpovídajícím dodacím listům od pověřených osob, na základě smluvního vztahu. Domnívám se, že nestačí pouze zákaz, ale je třeba zároveň v zákonu stanovit sankce tak, aby se měly kontrolní orgány o co opřít. Zároveň je třeba definovat vyhledávací orgány. Máme za to, že by to měla být kromě ČIŽP i policie České republiky, městská policie a odbory životního prostředí pověřených obcí.

Dalším problémem je jakási legislativní schizofrenie bývalého vedení odboru odpadů na MŽP, kdy nebyly řešeny fatální omyly a nedostatky v zákoně o odpadech, i přes četná upozornění odborné veřejnosti již od roku 2004.

Místo toho byla projednána, samozřejmě mimo protokol, tolerance k některým sporným paragrafům. Jedná se v první řadě o povinnost na jedné straně pro zpracovatele a na druhé straně pro výrobce a dovozce automobilů mít uzavřenou smlouvu o dodávce, respektive odběru autovraků. Výrobci a dovozci se chovali tržně a nelze jim to mít za zlé, ale MŽP si mělo uvědomit, že nemůže donutit výrobce a dovozce uzavřít smlouvy se 490 subjekty.

Dalším sporným ustanovením je nešťastné financování systému. Po ukončení výjimky k 1. 1. 2007 většina z nás přestala vybírat poplatky za zpracování autovraků. Což nás dostalo na hranici rentability a jsme závislí na ceně železa, která je předmětem burzovních spekulací.

Jak je ale možné, že již při tvorbě zákona nebyl respektován závazný odstavec 7 Evropské směrnice, který vysloveně říká: „... členské státy by měly zajistit, aby výrobci hradili veškeré náklady, nebo jejich značnou část na zavedení těchto systémů...“. Nikdo nechce, aby to hradil výrobce, ale systém jako u elektrošrotu by vše vyřešil. Každý z nás si při pořízení nového, či dovezeného automobilu připlatí částku na budoucí ekologické zpracování autovraku. Vidím to tak u nových automobilů 2000 Kč v ceně automobilu a u dovezených 1500 Kč při prvním přihlášení. Tyto prostředky by byly průběžně odváděny do Státního fondu životního prostředí ČR. Naše představa je, že by také mohla být dotována zpracovatelům stanovená částka za zpracovaný autovrak, nebo za vybrané suroviny z autovraků vytěžené. Podmínkou by mohlo být např. dodržení stanoveného procenta recyklace.

To, co je nyní v zákoně o odpadech v § 37e odst. 1, je logicky nesmysl. Pokud automobil splňuje emisní limity, neplatí výrobce ani dovozce nic. Dnešní automobily emisní limity pochopitelně splňují všechny. Ani tyto automobily se ale neodpaří, ale budou se muset za 10 či 20 let ekologicky zpracovat. Nevěřím, že tak jednoduchá dedukce byla cizí lidem, kteří formulovali para-

grafové znění tehdejší novely zákona o odpadech. Někdo při schvalování zákona svým neodborným dodatkem přinejmenším hodně zanedbal své povinnosti.

Ještě jeden fatální hřích musíme otevřít. Všichni víme, že pro zpracování autovraků musí být platné povolení krajského úřadu. To platí i pro sběr autovraků. Jasně to definuje zákon o odpadech a jeho prováděcí vyhlášky. Zdůrazňuji, že se jedná o zákonnou normu v demokratickém státě platnou bez výjimky pro všechny občany, fyzické i právnické osoby na straně jedné, ale na druhé straně i pro ministerstva, krajské úřady a pověřené obce.

Z důvodů známých odborné veřejnosti a pod patronací odboru odpadů MŽP, byla tato zákonná norma zpochybněna tím, že bylo vysloveno pochopení pro hledání nových a jednodušších způsobů svozu autovraků. Jednalo se o variantu tolerovat při pověřených obcích, respektive na místech vhodných pro odběratele, vytváření dočasných skladů autovraků bez kolaudačního rozhodnutí krajského úřadu. Tím byl nastartován proces, jehož důsledky se projevily téměř okamžitě.

Jednak byly Ministerstvem životního prostředí akceptovány podmínky pro nekalou hospodářskou soutěž, které jsou zejména pro menší podniky likvidační. Jednak se objevili jedinci, kteří dávají inzeráty do sousedních okresů a provádějí svoz autovraků od občanů bez povolení krajského úřadu s tím, že doklad o likvidaci zasílají poštou. Konkrétní případ byl naposledy zjištěn v severní části Plzeňského kraje. Údajně převážejí tyto autovraky do Hradce Králové, což je ekonomický nesmysl. Myslím si, že by MŽP a ČIŽP mělo okamžitě zasáhnout a důrazně upozornit krajské úřady, že zákony platí pro každého.

Nemalý podíl na úniku autovraků ze systému má i nedokonalý software pro evidenci automobilů v centrálním registru ministerstva dopravy. Jen se podaří odstranit jeden problém, objeví se další. Podle mého názoru není v silách pracovníků odborů dopravy při pověřených obcích vše uhlídat. Podnikatelé z „šedé sféry“ přišli na to, že při koupi automobilu z jiného okresu, v tak zvaném převodu, původní majitel odhlásí povinné ručení a nový majitel automobil na sebe nikdy nepřihlásí. V této fázi lze beztrestně automobil rozebrat, použitelné části prodat a kovy odevzdat za slušné peníze do firem, které vykupují druhotné suroviny.

Jsou známy případy, že někteří jedinci mají v držení desítky technických průkazů od takto zlikvidovaných automobilů. Tento fakt podle našeho názoru má na svědomí většinu z oněch uniklých 70 % autovraků. A kde si myslíte, že skončí neprodejný a z části nebezpečný odpad? V tom nejlepším případě ve sběrných dvorech, ale když se podíváte kolem sebe, tak lze zbytky autovraků

nalézt v lesích, škarpách na nelegálních skládkách. A to nejsou vidět vylité oleje, frídex a donedávna i autobaterie.

Dále se objevuje fiktivní prodej do zahraničí. Je velmi pravděpodobné, že se nezvýšil zájem o naše škodovky v Evropské unii za poslední rok. Dále někteří občané zkoušejí nahlásit Policii ČR odcizení vozidla, aby jim bylo na základě protokolu o odcizení vozidlo odhlášeno. Byla zachycena i falešná potvrzení o zpracování autovraků, pořízená jako padělek pomocí výpočetní techniky.

Jsem přesvědčen o tom, že centrální registr automobilů je zahlcen daty již neexistujících autovraků, jejichž majitelé v některých případech nežijí.

Proto navrhuje, aby byl propojen registr technických prohlídek s centrálním registrem automobilů a registrem asociace pojišťoven. Majitelé neprovozovaných automobilů tak mohou být postupně vyzváni, aby si dali své záležitosti do pořádku. Myslíme si, že by byla namísto i jistá míra tolerance u automobilů zrušených před 1. 5. 2004, kdy vstoupil v platnost § 37 zákona o odpadech. Je to však třeba ošetřit, aby tato výjimka nebyla zneužita. Jistá možnost se nabízí přes kontrolu, kdy naposledy byla provedena technická prohlídka. Jde o to, abychom občany zbytečně nehnali do legislativní pasti. Doporučujeme též, aby došlo k dohodě mezi MŽP a MD o možnosti řešit v případech porušení zákona neoprávněnou likvidací vozidla. Řešením je zavedení správního řízení s občanem, který zákon porušil a stanovení pokuty 3000 Kč za M1 a 6000 Kč za N1, aby se nevyplatilo dát vozidlo privátně do výkupny kovových odpadů. Na základě dokladu o ukončeném správním řízení by bylo možné automobil vyřadit z evidence vozidel a zrušit povinné ručení.

Co se týče prodeje do zahraničí, v některých státech EU neodhlásí vozidlo, pokud není potvrzena registrace v cílovém státě.

Svou nemalou roli by měla sehrát i asociace pojišťoven. V poslední době se zvýšila četnost případů, kdy majitelé odevzdaných automobilů prohlašují, že povinné pojištění motorových vozidel již mají zrušeno a značky s malým technickým průkazem nikdy nebyly v depozitu, což je jediná možnost, aby bylo vozidlo vyřazeno z evidence pojišťovny. Pojišťovny žel praktikují i zánik povinného ručení pro déletrvajících neplacení a tím značné množství vlastníků automobilů vypadne ze systému. Některé pojišťovny zkrátka nepotřebují ke zrušení povinného ručení doklad o vyřazení vozidla z evidence respektive o ekologickém zpracování.

Ing. Boris Košťák
předseda revizní komise
Sdružení zpracovatelů autovraků
E-mail: boriskostak@tiscali.cz

Integrované systémy nakládání s odpady

Co nám doporučují němečtí odborníci

V dubnu roku 2007 byl zahájen na Ministerstvu životního prostředí projekt **Twinning Light: Integrovaný přístup ke krajskému odpadovému hospodářství v České republice**. Zpracovatelem projektu bylo Spolkové ministerstvo životního prostředí, ochrany přírody a jaderné bezpečnosti se sídlem v Berlíně.

Cílem projektu bylo podpořit úspěšnou realizaci integrovaného systému nakládání s odpady na úrovni krajů a podpořit realizační opatření Nařízení vlády č. 197/2001 Sb., o Plánu odpadového hospodářství (POH) ČR, která předpokládá, že bude vytvořena síť integrovaných zařízení na úrovni celostátní sítě. Projekt se soustředil zejména na vytvoření metodiky pro kraje k vybudování zařízení pro integrované nakládání s odpady a revizi a formulaci nových opatření v oblasti odpadového hospodářství (OH).

Pomoc Německa Ministerstvu životního prostředí ČR, krajům, obcím a původcům odpadů spočívala zejména v technickém a právního poradenství při vytváření integrovaných systémů odpadového hospodářství a ilustrace projektových modelů partnerů z členských států EU. Dále měla pomoci najít finanční zdroje pro splnění cílů stanovených v POH ČR, krajských plánech OH a plánech OH původců odpadů.

V rámci projektu byla zhodnocena právní situace České republiky v oblasti odpadového hospodářství, provedena revize právních dokumentů, administrativní a institucionální situace, byly vyhodnoceny regionální plány OH.

Navržena byla opatření k preferovaným způsobům nakládání s odpady a technologiím různých způsobů nakládání s odpady a připravena definice a doporučení pro integrované systémy nakládání s odpady v České republice.

Dle navržené definice je **Integrovaný systém nakládání s odpady funkční, environmentálně přijatelný, nákladově efektivní a sociálně akceptovatelný systém nakládání s odpady v území, který vyžaduje minimální zásahy státu (veřejné správy), má minimální nebo žádné negativní vlivy na životní prostředí a je schopen zajistit plnění politiky odpadového hospodářství přijaté na daném území (POH ČR, POH kraje)**.

Hlavním výstupem projektu je metodika pro kraje, pomocí které by se mohla realizovat nová zařízení pro integrované nakládání s odpady. Dalším úkolem bylo revidovat a formulovat nová opatření v oblasti OH a soustře-

dit se na přijetí změn vyplývajících z Rámcové směrnice o odpadech, která je v současné době na úrovni orgánů ES novelizována.

Dokumenty vytvořené německými kolegy ve spolupráci s českou stranou byly diskutovány se zástupci krajských úřadů, obcí a původců odpadů. Po překladu do českého jazyka jsou nyní k dispozici na webových stránkách MŽP (www.env.cz) v sekci odpady/mezinárodní spolupráce tyto materiály:

- Doporučení k „Návrhu opatření pro nakládání s odpady v ČR“, vyplývající ze zavedení evropských předpisů o rozšířené odpovědnosti původce.

- Návod na vytvoření integrovaného OH pro veřejnou správu po vzoru Závazné části POH ČR.

- Doporučení k opatřením veřejné správy směřující k integrovanému odpadovému hospodářství v souladu s POH ČR.

Bylo zajištěno několik překladů podkladových dokumentů pro nakládání s odpady z azbestu, elektrickými a elektronickými odpady, nakládání s odpady s obsahem PCB a stavebními odpady. Současně jsou překládány další dokumenty, které jsou umístěny na webových stránkách MŽP.

Ze zpracovaných materiálů a doporučení je možné učinit následující závěry pro Českou republiku:

A) Snižování množství odpadů ukládaných na skládku v souladu se směrnicí 99/432/ES o skládkování odpadů.

B) Doporučení ke snižování ukládání biologicky rozložitelných odpadů na skládky:

- Podpora domácího kompostování;
- Oddělený sběr BRKO;
- Zajištění stálého odbytu kompostu;
- Zvýšení výtěžnosti separovaného sběru papíru z komunálních odpadů;
- Separace využitelných a biologicky rozložitelných složek objemného odpadu, odpadů z tržišť a podobných forem podnikání;
- Podpora charitativních aktivit ke sběru starého oblečení a textilu od občanů;
- Mechanicko-biologická úprava (MBÚ) směsných komunálních odpadů za předpokladu existence zařízení pro energetické využívání výhřevné frakce z MBÚ;

- Využívání kalů z ČOV podle jejich vlastností v zemědělství nebo energetické využívání.

C) Doporučení pro Integrované systémy OH

- Definice Integrovaného systému OH byla připravena v rámci projektu společně s definicí a organizací regionálního systému nakládání s odpady;

- Byly představeny stávající organizační formy odpadového hospodářství v Německu;

- Byly doporučeny účelové dohody a sdružování obcí k dlouhodobému zabezpečování úkolů veřejné správy, včetně OH;

- V ČR byl identifikován „prostor pro optimalizaci“ nakládání s odpady a identifikovány výhody Integrovaného systému OH pro svazek obcí nebo účelové sdružení.

D) Doporučení pro nakládání s jednotlivými toky odpadů, např. obaly, pneumatiky, autovraky, elektrošrot, odpadní oleje, baterie a akumulátory.

E) Další závěry a doporučení

- V ČR je třeba i nadále věnovat zvláštní pozornost technologiím bioplynových stanic a postupům, jak lze eliminovat zápach, zohledňovat možnost výbuchu plynové části technologie, dávat pozor na možnost různých veterinárních nálezů a na riziko spjaté s možnými haváriemi reaktoru. Bezpodmínečně nutná je spolupráce orgánů veterinární ochrany.

- Podle vzoru zemí EU (Německo, Belgie a další) by bylo dobré podporovat nové projekty v oblasti OH vznikající v rámci PPP (Public Private Partnership).

- V ČR je třeba věnovat pozornost spalovnám (resp. zařízením na energetické využití odpadů). Do této oblasti je třeba velkých investic, neboť výstavba jednotlivých zařízení je velmi nákladná (řádově miliardy Kč), výstavba nových zařízení na využití odpadů bude do 10 let nezbytně nutná.

- Poplatky za komunální odpad pokud možno v budoucnu nesnižovat.

- Problematice integrování aktivit v OH věnovat velkou pozornost, v ČR je v této oblasti velký potenciál,

- Nutné sledovat vývoj technologií pro tvorbu a ochranu životního prostředí a případně korigovat POH ČR.

Z materiálu MŽP zpracovala redakce

Systemy environmentálního managementu

Dobrovolné přístupy v ochraně životního prostředí

Cílem článku je vysvětlení a popis jednotlivých nástrojů politiky životního prostředí, zejména pojmu „dobrovolné přístupy“ a vyhodnocení jednoho z nástrojů environmentálních manažerských systémů.

Dobrovolné environmentální dohody jsou zpravidla vytvářeny jako doplňkový nástroj k dalším nástrojům politiky životního prostředí a jsou tedy součástí určité kombinace nástrojů v rámci konkrétních systémů politiky životního prostředí. Existuje široká paleta názvů, které označují dobrovolné přístupy, a nástrojů, které jsou pod dobrovolné přístupy zahrnovány, například dobrovolné iniciativy, dobrovolné akční plány, dobrovolné programy, dobrovolné kódy, dobrovolné shody, dobrovolné dohody, dobrovolné nástroje, dohody kontrolující znečištění, environmentální dohody, dohody vyjednávání, neřízené dohody, samoregulace, samoregulační dohody, koregulace a covenants.

Do dnešní doby neexistuje žádná standardní terminologie k označení široké kategorie dobrovolných přístupů nebo některých z jejich typů. Různé země mohou použít stejný pojem k popisu odlišných věcí. Dobrovolné přístupy v Nizozemí například označují formální, vyjednávané, zákonně vázané kontrakty mezi vládou a průmyslem a očekává se, že se do nich zapojí všechny podniky. Na druhé straně v USA se pojem dobrovolná dohoda používá k označení nesvazujících dobrovolných programů, kde se podniky sami rozhodnou, zda a kdy k danému programu přistoupí. Absence společné terminologie je překážkou ke společnému pochopení povahy dobrovolných přístupů a jejich dalších částí.

Navíc, termín dobrovolná dohoda zahrnuje dva rozdílné významy. Na jedné straně označuje širokou kategorii dobrovolných nástrojů. Používá se jako náhradní pojem pro dobrovolné iniciativy nebo dobrovolné přístupy. Na straně druhé, v užším smyslu pojmenovává environmentální dohody vzniklé vyjednáváním mezi průmyslem a veřejnou autoritou. Pak jej můžeme chápat jako synonymum k dohodám z vyjednávání, což je ale jenom jeden typ dobrovolných nástrojů.

Neméně důležitou otázkou je samotný pojem „dobrovolný“. Ve skutečnosti mohou veřejné autority použít své výsadní síly, aby pohrozily firmě nebo průmyslu zavedením nové regulace v případě, že nesníží znečištění. Je nutné si také uvědomit, že pojetí některých dobrovolných nástrojů již dnes ztrácí význam, neboť používání některého dobrovolného nástroje může být například podmínkou pro účast ve veřejné soutěži nebo pro klasické fungování na trhu.

Polemika při používání termínu „dobrovolný nástroj“ je spojena také s tím, že dobrovolné přístupy zahrnují i soukromé iniciativy. V případě, že jsou akceptovány a implementovány výhradně firmami a/nebo nevládními organizacemi, mohou být také tyto iniciativy jen zřídka považovány za nástroje veřejné politiky. Vláda a environmentální agentury mohou podpořit soukromé iniciativy, především jejich uznáním a propagováním, ale nemohou je použít jako veřejný prostředek k dosažení environmentálních cílů.

Někteří si kladou otázku, zda dobrovolné přístupy zakládají novou formu regulace. Odpověď je dvojitá, za prvé se ukazuje, že dobrovolné nástroje politiky životního prostředí jsou nové z určitého specifického hlediska. Jejich originálnost vyplývá hlavně (A) z nového způsobu regulace, pocházející od civilní společnosti, (B) z rozšíření působnosti na nové oblasti, jako např. etická a lidská práva provázaná s environmentálním aspektem a (C) značný rozvoj těchto přístupů.

Za druhé, je nutné vyzdvihnout tradiční charakteristiky dobrovolných přístupů: jejich dobrovolný charakter, závazek jít až za hranice regulace, reálná možnost lepší ekonomické efektivity (např. minimalizace celkových nákladů při dosahování cíle).

Dobrovolný charakter může být definován jako přechod od volně dohodnutých iniciativ, determinovaných jenom vůlí jednotlivců,

k pseudo nebo kvazi povinným závazkům způsobeným externími tlaky. Hlavním motivačním faktorem pro účast firem v dobrovolných dohodách je právě hrozba zavedení jiné formy regulace, která by mohla být spojena s vyššími náklady.

Dobrovolné přístupy jsou vlastně projekty nebo systémy, pomocí kterých se firmy zavazují zlepšit svůj environmentální výkon nad rámec zákonných požadavků. Tato definice poskytuje široký rozsah.

Dobrovolné přístupy byly vymyšleny těmi, kteří je navrhli a implementovali: politici, obchodní asociace, individuální firmy, nevládní asociace atd. Důsledkem toho neexistuje specifická teorie, která by vedla k pochopení jejich samotné povahy; k identifikaci hlavních typů z velkého počtu těchto nástrojů, k ocenění jejich efektů na společenský blahobyt.

Dobrovolné přístupy v ČR

V praxi v ČR mezi dobrovolné přístupy řadíme zejména Systém environmentálního managementu (EMS) dle ISO 14001, Systém environmentálního managementu (EMS) dle Národního programu EMAS, Environmentální audit, Čistší produkci, Ekodesign, Ekologické značení (Ekolabelling), LCA (Life-cycle-assessment), Zelené nakupování (Green procurement), Dobrovolné dohody mezi veřejnou správou a podnikovou sférou, Environmentální účetnictví atd.

Nejrozšířenějšími nástroji jsou v současné době první dva jmenované, tedy EMS podle norem ISO a Národního programu EMAS.

Environmentální manažerské systémy

Systémy environmentálního řízení se primárně stávají základní podnikovou strategií pro zvyšování úspor materiálových a energetických vstupů a teprve v následném kroku rovněž strategií snižování negativního vlivu na životní prostředí. Rozhodujícím faktorem pro implementaci těchto manažerských systémů řízení je vztah mezi náklady na zavedení a úsporami (užitky). Vyhodnocení

předpokládaných (očekávaných) úspor EMS je nedílnou součástí procesu podnikové kontroly a zdrojem informací pro vyhodnocení vlivu zavádění EMS.

Ačkoli zavádění systémů environmentálního řízení kombinuje strategie pro zvýšení ziskovosti firmy se strategiemi snižování vlivu podniku na životní prostředí /1/, pak není cílem zavádění těchto systémů úplné zamezení znečištění jednotlivých složek životního prostředí. Hlavním důvodem je skutečnost, že každá lidská aktivita je spojena s určitými vlivy na životní prostředí. Cílem zavádění EMS je tedy minimalizace těchto vlivů, jež je současně spojena s minimalizací finančních dopadů znečištění životního prostředí /2/.

Významnou roli hraje i omezenost zdrojů na trhu, která vede ke zdražování surovinových a energetických vstupů (popř. i pracovních vstupů). Součástí procesu hledání úspor v rámci podniku se tak zavádění systémů environmentálního řízení stává dlouhodobou investicí, jež snižuje pravděpodobnost vzniku a celkové náklady případného znečištění životního prostředí v budoucím období /3/.

Přínosy zavádění EMS

Hlavní zájmy podniku na zavedení EMS je možné vzhledem ke své povaze rozdělit na interní a externí. Zatímco interní přínosy představují hlavní argumenty pro zavedení EMS ze strany podnikového managementu, pak externí přínosy patří mezi hlavní politické argumenty, jejichž prostřednictvím jsou systémy EMS podporovány ze strany státní správy /4/. Zatímco interní přínosy jsou typické pro vnitřní fungování podniku, externí přínosy představují takové efekty, jimiž se podnik prezentuje ve vztahu k externím subjektům.

Základní nevýhodou jakýchkoli přínosů však ve většině případech je nemožnost či obtížnost jejich kvantifikace. Nutné je zmínit rovněž skutečnost, že nikoli všechny užítky je možné dát do souvislosti se zavedením systému EMS. Vzniká tedy problém s hledáním příčinné vazby mezi aplikací systému EMS a vyvolanými užítky. Hlavním důvodem této nejasnosti je komplexnost podnikových opatření, jejichž cílem je minimalizovat náklady a realizovat zisk. V podnikové praxi v rámci konkrétního podnikatelského subjektu lze samozřejmě identifikovat specifické přínosy.

Z různých průzkumů, které byly již provedeny, vyplývá, že mezi nejčastější přínosy zavedení EMS patří zkvalitnění práce v oblasti ochrany životního prostředí, zlepšení environmentálního povědomí zaměstnanců, plnění legislativních předpisů, zlepšení image, lepší havarijní připravenost, zlepšení environmentálního profilu, přehled

Tabulka: Náklady na zavedení EMS podle velikosti podniku /9/

velikost podniku	konzultace k EMS (v tis. Kč)	Certifikace EMS (v tis. Kč)	Náklady celkem (v tis. Kč)
malý podnik (<49 zaměstnanců)	50 – 85	25 – 60	75 – 145
střední podnik (50 – 249 zaměstnanců)	85 – 170	50 – 85	135 – 255
velký podnik (>250 zaměstnanců)	120 a více	120 a více	240 a více

v provozní dokumentaci, vnitropodniková organizace a řízení, zlepšení pracovního prostředí, komunikace s veřejností a soukromými subjekty, zvýšení konkurenceschopnosti, lepší dodavatelsko-odběratelské vztahy, snížení poplatků a pokut, snížení nákladů, lepší jednání s finančními institucemi, zvýšení tržeb /5/.

Ze získaných zkušeností je možné říci, že zavedení EMS je spojeno s pozitivními přínosy pro podnik. Z výstupů realizovaných studií /6/ vyplývá, že více než 60 % podniků je spokojeno s výsledky zavedení EMS a dalších 30 % podniků není schopno určit úspěšnost s ohledem na krátké období po zavedení systému. Stejně pozitivní výsledky vyplývají i ze zahraničních zkušeností, kde v případě vybraných přínosů hovoří až o 90 % spokojenosti se zavedenými EMS /7/.

Pro zavádění EMS v budoucím období hovoří vzrůstající tlaky na složení výrobků s cílem, aby jejich následná likvidace byla co nejsnazší. Souběžně dochází k upřednostňování výrobků šetrných k životnímu prostředí v národních strategiích výrokové politiky. V poslední době také EMS napomáhá dodržování legislativních požadavků, čímž šetří náklady na sankce a pokuty a zlepšuje chování podniku vůči životnímu prostředí i nad rámec vymezených pravidel. Výhodou EMS je i skutečnost, že jej mohou využívat podniky různého charakteru (principy EMS jsou totiž univerzální).

Náklady na zavádění EMS a možné hrozby

V souvislosti se zaváděním EMS je však nutné zmínit i související náklady a možná ohrožení. Podniky, které EMS zavádějí nebo uvažují o jeho zavedení, se obávají potenciálního nedostatku lidských a finančních zdrojů z toho, aby se systémy nestaly jen další vrstvou plnění regulačních opatření. Zavádění EMS nutně nereprezentuje optimální a efektivní řešení z hlediska nákladů pro všechny firmy malého a středního podnikání. Zejména na počátku procesu zavádění EMS podnik vynakládá náklady, které by však ve střednědobém a dlouhodobém horizontu měly být kompenzovány.

Výše nákladů na zavedení odpovídá rovněž velikosti podniku. Je možné říci, že

s rostoucí velikostí podniku rostou i náklady na implementaci EMS. Tomuto závěru odpovídají i údaje z České republiky. V **tabulce** jsou uvedena data nákladů na zavedení EMS podle velikosti podniku v ČR:

Jak vyplývá z provedených studií, přes nutnost realizace investičních nákladů zavedení systémů EMS se tyto náklady ve středně až dlouhodobém horizontu vrací v podobě úspor, které zvyšují konkurenceschopnost podniku na trhu. Optimalizace výroby a racionalizace řízení podniku tedy vedou k efektivnímu rozvoji podniku v dlouhém období. Rozhodnutí o implementaci systému EMS by však měla předcházet podrobná analýza vynaložených nákladů ve srovnání s plánovanými úsporami.

Další překážky

Program EMAS je v České republice podporován zejména prostřednictvím propagačních materiálů a manuálů (Ministerstvo životního prostředí vydalo několik informačních materiálů, příruček a informačních materiálů). Finanční podpora zejména malých a středních podniků je určena na úhradu úroků k úvěrům na pořízení hmotného a nehmotného finančního majetku (viz příspěvek Státního fondu životního prostředí ČR, regionální podpory nebo podpory ze strukturálních fondů).

Dalším problémem se může stát podceňování komplexnosti systému (časové a personální náklady) a samotné nároky normy, tzv. explicitními vědomostmi, jež jsou pro zavedení EMS potřebné (ISO 14 001 nebo EMAS). Jmenovitě se jedná např. o vysoké náklady na dokumentaci a správu, nejasné požadavky vyplývající z normy či problémy při zapojení všech relevantních zaměstnanců /8/.

Závěr

I přes tyto jmenované problémy zavádění systémů EMS se na základě dostupných studií zástupci jednotlivých podniků shodují, že celkové přínosy přesahují očekávané nebo reálné nedostatky vyplývající z náročnosti implementace norem ISO 14 001 nebo EMAS. Systémy environmentálního řízení se stávají ekonomicky „velmi zajímavou“ investicí podniku.

Vložené náklady do zavedení EMS se nevrací hned, jedná se ve většině případů o dlouhodobé investice, kdy se efekty objevují i v přínosech, které lze špatně vyčíslit. Úspěch zavedení EMS závisí také na charakteru podniku, na situaci před zavedením nástroje, na celkovém přístupu podniku k zavedení nástroje, na zavedených technologiích a změnách, na kvalitě jeho zavedení apod.

Literatura:

- /1/ Český ekologický ústav: *ISO 14 001 na vze-
stupu*, Praha 2005, <http://www.ceu.cz/EMAS/>
- /2/ Felix R., Pischon A., Riemenschneider F.,
Schwerdtle H.: *Integrierte Managementsys-
teme: Ansätze zur Integration von Qualitäts-,
Umwelt- und Arbeitssicherheits manage-
mentsystemen*, Discussion Paper No. 41, IWÖ
HSG St. Gallen 1997, [http://www.unisg.ch/
org/iwo/web.nsf/SysWebRessources/db41/
\\$FILE/db41.pdf](http://www.unisg.ch/
org/iwo/web.nsf/SysWebRessources/db41/
$FILE/db41.pdf)
- /3/ Reinhardt F.: *Market Failure and the Environ-
mental Policies of Firms*, Harvard Business
School, 1999, [www.engref.fr/word/ArticleH2
web.doc](http://www.engref.fr/word/ArticleH2
web.doc)
- /4/ Steger U.: *Umweltmanagementsysteme –
Erfahrungen und Perspektiven*, ZfU 4/2000
- /5/ MŽP: *EMS v České republice, studie a prů-
zkum*, Praha 2003
- /6/ Chlebek R.: *Environmentální strategie podni-
ku v podmínkách mezinárodní ekonomické
integrace*, disertační práce FPM VŠE, Praha
2003
- /7/ Hamschmidt J., Dyllick T.: *ISO 14 001 in der
Praxis – Wirkungen von Umweltmanage-
mentsystemen in Schweizer Unternehmen*,
Discussion Paper No. 75, IWÖ HSG St. Gal-
len 1999, [http://www.iwoe.unisg.ch/org/iwo/
web.nsf/wwwPubDiskussionEng/44F8105E8
060DEA5C1256A4F0059F120](http://www.iwoe.unisg.ch/org/iwo/
web.nsf/wwwPubDiskussionEng/44F8105E8
060DEA5C1256A4F0059F120)
- /8/ Kramer M., Brauweiler J., Rietschelová I. a kol.:
*Mezinárodní management životního prostředí,
svazek II: Nástroje a systémy environmentál-
ního managementu*, C.H. Beck, Praha 2005

- /9/ Engel H. W., Tóth G.: *EMAS jednoduše!*
Systémy environmentálního řízení a program
EMAS v České republice podle Nařízení
Evropského Parlamentu a Rady (ES)
č. 761/2001, 2005, <http://www.ceu.cz/EMAS/>

Alena Kováčová, Jitka Vlčková
Vysoká škola ekonomická
E-mail: kovacova@ieep.cz

*Tento článek vznikl na základě vybraných
výstupů projektu „Využívání dobrovolných
nástrojů, jejich výhody a nevýhody, mikro-
ekonomické a makroekonomické souvislo-
sti“, který byl řešen v rámci Interní grantové
agentury Národohospodářské fakulty Vysoké
školy ekonomické v Praze v letech 2006
– 2007. Na řešení projektu se podíleli
zejména studenti VŠE.*

Oborová certifikace Odborný podnik pro nakládání s odpady Záruka solidnosti firmy

Zavádění systémů řízení podniků, respektující vedle jakosti i dopady na životní prostředí při ověření důvěryhodnosti firmy, je novým progresivním přístupem, kterým lze dosáhnout sladění řízení výrobních a jiných aktivit s řešením jejich negativních vlivů na životní prostředí. Navíc se tento systém řízení podniků stává novým konkurenčním prvkem na vyspělých mezinárodních trzích a tím i prestižní záležitostí. Ověřování kvality produkce, environmentálního řízení a důvěryhodnosti firmy není v současnosti již v zemích Evropského společenství otázkou volby, ale přežití.

Sdružení pro udělování certifikátu

Podnikání v odpadovém hospodářství tvoří v České republice se skoro 7000 subjekty nezanedbatelný podíl celého hospodářství a dostává se stále průkazněji na evropskou úroveň. V českém konkurenčním prostředí se však pohybují subjekty, které zdaleka nemohou prokázat záruky jakosti, environmentálního řízení či důvěryhodnosti. Přesto se účastní veřejných obchodních soutěží, ve kterých nezřídka právě v důsledku dumpingových cen vítězí.

Proto společným cílem hlavních dobrovolných profesních sdružení v odpadovém hospodářství – České asociace odpadového hospodářství (ČAOH) a Sdružení veřejně prospěšných služeb (SVPS) je zavést co nejrychleji novou oborovou certifikaci – **Odborný podnik pro nakládání s odpady (OPNO)** i pro podniky odpadového hospodářství v České republice. Proto uvedená sdružení

společně založila **Sdružení pro udělování certifikátu Odborný podnik pro nakládání s odpady (SUCO)** (podle typu německého Entsorgungsfachbetrieb), které bylo v roce 2003 zaregistrováno Ministerstvem vnitra. V roce 2004 se k těmto dvěma zakládajícím sdružením přidal Svaz průmyslu druhotných surovin (SPDS-APOREKO) a v roce 2006 i České sdružení pro biomasu (CZ BIOM).

Účelem sdružení SUCO je příprava, poskytování informací a propůjčování uvedeného certifikátu a i výběr vhodných auditorských společností, aby tato certifikace byla i u nás prováděna v souladu s postupy stanovenými v Evropském společenství tak, aby tyto certifikáty byly plně rovnocenné s certifikáty vydanými v zemích EU. Zájem o tuto certifikaci u nás předčil všechna očekávání. První certifikáty byly uděleny již v červnu roku 2003 a ke konci roku 2007 jich bylo uděleno již 48. Jejich držitelé je již

nyní většina hlavních subjektů zaměřených na odpadové hospodářství v ČR.

Dobrovolná certifikace

Od počátku šlo o certifikaci dobrovolnou, o to však významnější. Po Německu, Rakousku, České republice a Slovensku se tato certifikace rozšířila již i do Maďarska. Proto byl v roce 2004 založen certifikačními sdruženími z Německa, Rakouska, České republiky a Slovenské republiky celoevropský **Spolek sdružení k propůjčování certifikátu Odborný podnik pro nakládání s odpady (EVGE)**.

Jeho hlavním úkolem je odstranění administrativních zábran v oblasti nakládání s odpady na národní i evropské úrovni, pomoc při zakládání dalších národních sdruženích k provádění certifikace, vzájemná harmonizace požadavků těchto zemí na tuto oborovou certifikaci a zavedení certifikace jako standardu evropského odpadového hospodářství a tím vznik jednotné celoevropské oborové certifikace tohoto typu pro nakládání s odpady. Ta bude platit automaticky i ve všech ostatních státech Evropské unie, čímž by současně odpadly mimo jiné i mnohé administrativní zábrany a nutnost různých povolení, a přispěla by především k vytvoření rovných podmínek na trhu s odpady v celé Evropě.

S touto certifikací jsou již nyní spojeny určité úlevy (v Německu např. není nutno

prokazovat povolení ADR a jiné), a do budoucna se uvažuje o podobných úlevách a snižování administrativy i v ostatních státech, které jsou členy evropského spolku EVGE, tedy i u nás. Je tedy jasné, že uchazeč o tento certifikát musí splňovat beze zbytku nejen všechny zákonné povinnosti, ale tato certifikace je dokonce přísnější než např. certifikace podle ISO norem řady 9000 či 14000 nebo EMAS.

Například celé vedení podniku musí předkládat navíc pravidelně i výpis z trestního rejstříku, podnik musí mít dostatečnou příslušnou pojistnou ochranu a musí v něm být zajištěno pravidelné odborné vzdělávání zaměstnanců. Nově se u nás zaměřujeme i na přísné dodržování zákonů a předpisů o ochraně zdraví při práci.

Velkou roli hraje i etické chování firmy, takže se může stát, že firmě, která splňuje všechny zákonné povinnosti a má i certifikát podle ISO norem nebo EMAS, nemusí být nutně udělena i certifikace OPNO. Důležité také je, že platnost certifikátu je jen maximálně 18 měsíců, tedy oproti certifikátům podle ISO norem je nutná jeho každoroční obnova.

K provádění samotného certifikačního auditu jsou vybrány pouze odborně zkušené auditorské společnosti, které mají k dispozici příslušný manuál a tabulky s požadavky SUCO, které jsou nedílnou součástí schvalovacího procesu. Tyto požadavky jsou v základu shodné pro všechny členy evropského Spolku (EVGE), a proto jsou tyto certifikace navzájem uznávány, což je důležité např. při přepravě odpadů přes hranice.

Tyto auditorské organizace garantují svým auditem pouze splnění zákonných, technických a kvalitativních požadavků certifikace Odborný podnik pro nakládání s odpady. Proto nemohou samotné z těchto důvodů tuto certifikaci udělovat (jak tak činí např. u certifikací podle norem ISO nebo EMAS). Z těchto důvodů o ní neanonymně rozhoduje, po zvážení i všech dalších známých konkrétních okolností (např. etických, či stanovisek České

inspekce životního prostředí apod.), s konečnou platností na svých pravidelných zasedáních až představenstvo SUCO.

Hlavní snahou Sdružení pro udělování certifikátu Odborný podnik pro nakládání s odpady a jeho zakládajících sdružení za pomoci a legislativní podpory Ministerstva životního prostředí je vytvoření garance všestranné kvality nabízených služeb v odpadovém hospodářství. I když jde o dobrovolnou certifikaci, která zatím u nás nepřináší uvedeným subjektům přímo žádné úlevy ze zákona, přesto je o ni velký zájem. Je totiž vyjádřením určité nadstandardní kvality certifikovaného podniku a služeb, které poskytuje, což může být významným vodítkem při výběru odpadářské firmy pro zákazníky, ať už jde o obce, města či firmy nebo občany.

Výhody této certifikace pro firmy v ČR se projeví už se vstupem naší republiky do Evropské unie, kdy je tento certifikát nezbytným předpokladem pro oboustranně výhodnou spolupráci s odpadovými firmami v Německu, v Rakousku, na Slovensku a nově i v Maďarsku a brzy snad již v celé Evropě.

Chystáme samozřejmě i další konkrétní přínosy této certifikace pro samotné firmy, jakou je např. zjednodušení administrativy, povolení ADR apod., či jejich využití pro akreditaci systému EKO-KOM. Dále do budoucna počítáme s tím, že tato certifikace bude brzy zařazena jako jedna z podmínek do výběrových řízení i u nás tak, jak je tomu např. v Německu nebo v Rakousku.

Nelegální dovozy odpadů

Obrovské přínosy této dobrovolné certifikace služeb i pro náš stát se však zatím nejvíce ukázaly právě v roce 2006, kdy naši zemi začaly zaplavovat tisíce tun odpadů ze sousedního Německa. Zde je třeba si především uvědomit, že ze 6800 odpadářských firem v sousedním Německu, které jsou držiteli této oborové certifikace, k nám nelegální odpad z nich nedovezla ani jediná, zatímco ze zbý-

vajících cca 100 firem, které tuto certifikaci nevlastní či jim byla odňata, k nám dovezla nelegálně odpad dokonce již každá desátá!

I pro těch 6800 certifikovaných firem by bylo jistě výhodné k nám německý odpad též vyvézt. Nejprve se ale pro jistotu zeptaly svých německých certifikačních sdružení, zda-li to není protizákonné. Tato sdružení se proto dotázala našeho sdružení SUCO, a když od nás obdržela jednoznačné stanovisko, že by to bylo v rozporu s našimi zákony, tak to žádný z jejich členů neudělal. Tím by mohl přijít o svůj certifikát, bez něhož by byl na německém trhu s odpady jako solidní firma zcela znemožněn.

A obdobně tak na české straně se tohoto nelegálního dovozu odpadů nezúčastnila žádná z našich firem, které jsou držiteli tohoto prestižního oborového certifikátu. Na druhou stranu se však některé z firem, které tyto odpady na české straně přijaly, prokazovaly platnými certifikáty ISO. Takže pokud by tato oborová certifikace neexistovala, je možné s vysokou pravděpodobností předpokládat, že by se k nám nelegálně ze zahraničí nedovezly „pouze“ tisíce tun odpadů, ale patrně nejméně milióny tun, což by byla pro naše životní prostředí nepochybně katastrofa.

Zjednodušená kontrola

Pro české držitele oborové certifikace se nám ještě navíc povedlo, ve spolupráci s celními orgány, Policií ČR a Českou inspekcí životního prostředí, vyjednat zásadní úlevy při kontrole legálních dovozů a vývozu odpadů těchto solidních firem a tím je okamžitě odlišit od nelegálních dovozů odpadů do ČR.

Oborová certifikace tak jako jediná dává zákazníkům i státním orgánům jistotu, že jde o solidní podnik, který nepodvádí. Proto v Německu a Rakousku již zcela vytlačila certifikaci podle ISO norem a EMAS, a i u nás se již objevují společnosti, které jí dávají jasně přednost před ISO a EMAS. Lze tedy předpokládat, že v budoucnosti je zcela vytlačí i v Evropě a stane se tak základem pro další zkvalitnění systému nakládání s odpady v celé Evropě.

Z toho všeho vyplývá nezastupitelný význam oborové certifikace Odborný podnik jako záruka solidnosti firmy a jejího legálního nakládání s odpady, což má obrovský kladný vliv nejen pro celé naše i evropské odpadové hospodářství, ale pro nás všechny.

JUDr. Ing. Petr Měchura
výkonný ředitel

Sdružení pro udělování certifikátu
Odborný podnik pro nakládání
s odpady – SUCO

E-mail: info@suco.cz, www.suco.cz

Odpadové hospodářství opět ve fázi růstu

Odvětví odpadového hospodářství v SRN zvýšilo v roce 2006 svůj obrát o 5 % na 10 miliard EUR a vyhlídky na rok 2007 jsou dobré. Problematický je z hlediska hospodářských výsledků pouze podíl vlastního kapitálu, který činí v průměru pouhých 12 % a přes nárůst obrátu se v roce 2006 opět snížil. Kritická situace je u těch podniků, které jsou činné v oblasti sběru a zpracování obalů z domácností. Téměř dvě třetiny těchto podniků poskytují své služby na úrovni mezních nákladů

a na další snižování nákladů již není prostor. Na druhé straně mnohé podniky profitují z rostoucích cen starého papíru, kovového šrotu a plastů. Střední podniky oboru se mohou cítit dlouhodobě ohroženy přibývajícím koncentrací. Svaz *bvse* požaduje již několik let od zákonodárců reformy, které by zajistily v odvětví odpadového hospodářství lepší soutěž.

RECYCLING magazin, 62, 2007, č. 4,
s. 20 – 21.

Otázky a odpovědi k oborové certifikaci

K vysvětlení některých častěji se vyskytujících nejasností k oborové certifikaci „Odborný podnik pro nakládání s odpady“ (OPNO) jsme na základě předchozího článku výkonnému řediteli SUCO položili několik doplňujících otázek.

Redakce

Podle vašeho tvrzení certifikace ISO nebo EMAS nedostačují pro oblast odpadového hospodářství. V čem je specifikum odpadového hospodářství, že musí mít svou vlastní certifikaci?

Hlavní specifikum odpadového hospodářství je už v tom, že je kromě obecných zákonů řízeno i vlastními speciálními zákony – zákonem o odpadech a zákonem o obalech. Z těchto důvodů je proto i obecná certifikace podle ISO norem či EMAS, které původně vznikly především pro průmyslové podniky a ne pro služby, nedostačující a ne zcela vhodná. A navíc při činnosti odpadových firem může lehce dojít k velkému poškození životního prostředí, kterému je třeba účinně zabránit, tedy lépe, než to umí ISO či EMAS.

Jaké všechny výhody má certifikace OPNO oproti ISO?

První výhodou je už to, že je „šitá“ přesně na míru odpadovým společnostem – tedy z ISO norem přebírá 95 % jejich obsahu, který je společný pro všechny firmy, a vynechává těch cca 5 %, které pro odpadové společnosti nepřípadají v úvahu.

Další výhodou je možnost odlišení tzv. černých ovcí tohoto oboru. Zatímco ISO certifikát má už skoro každá společnost, a často i ty nesolidní, a proto ho nelze použít pro odlišení, oborová certifikace toto vše ještě doplňuje přísnějšími kritérii na vedení firmy (např. čistý trestní rejstřík, dostatečná kvalifikace), na personál (pravidelná školení k ochraně životního prostředí, ale k ochraně zdraví při práci), i na samotnou společnost (např. podstatně vyšší pojistná ochrana vzhledem k vyšším rizikům této činnosti). A pro ty firmy, které by se pokusily toto vše nějak obejít, je tu ještě jedna pojistka – tento certifikát totiž není nárokový jako u ISO, ale o jeho udělení rozhoduje v poslední instanci představenstvo, složené ze zástupců navzájem konkurenčních asociací, aby se vyloučily případné osobní vlivy.

Tímto postupem je tedy zajištěno, že tento oborový certifikát může být udělen pouze solidní firmě dodržující i etiku podnikání. S tím je spojeno zmenšení možnosti podvodů, jak jsme toho byli nedávno svědky u některých držitelů ISO certifikátů, kteří

k nám přesto nelegálně dováželi odpad z Německa.

Dalšími výhodami je možnost určité deregulace. Například v Německu, kde se tato oborová certifikace používá již přes deset let, její držitelé např. nemusí prokazovat povolení ADR při přepravě nebezpečných odpadů či povolení k nakládání s odpady a stejný vývoj je jistě možno časem očekávat i u nás. Velkou výhodou pro obce a města by bylo zapracování této oborové certifikace do výběrových řízení obcí a měst, jak je to již běžné například v Německu či v Rakousku.

Při popisu procesu certifikace uvádíte, že nejde jen o rámec zákonných povinností, ale i o „etické chování firmy, takže se může stát, že firmě, která splňuje všechny zákonné povinnosti..., nemusí být nutně certifikace udělena“. Jsou zde námitky, že udělování certifikátu je „zelela subjektivním pohledem fyzických osob reprezentujících vybrané společnosti podnikající v odpadovém hospodářství a že v případě prosazení této kvalifikace jako podmínky pro účast ve veřejných zakázkách hrozí, že budou narušeny rovné podmínky v podnikání a pravidla hospodářské soutěže“.

Tedy, jak je při zvažování udělení certifikátu zajištěna objektivita při hodnocení kritérií nad rámec zákonných povinností, jako je např. „etické chování firmy“?

Jak jsem již uvedl, o udělení certifikátu rozhoduje představenstvo Sdružení pro udělování certifikátu Odborný podnik pro nakládání s odpady. To samozřejmě není složeno z fyzických osob, reprezentující zájmy vybrané společnosti, ale jsou v něm paritně zastoupeny především všechny rozhodující asociace v odpadovém hospodářství, čímž je vyloučen jakýkoliv subjektivní vliv jednotlivců či firem či možné porušování pravidel hospodářské soutěže.

Kde lze zjistit jména členů představenstva sdružení a firem, které zastupují, kteří v konečné fázi rozhodují o přidělení certifikátu?

Jména členů představenstva SUCO lze zjistit např. prostým dotazem u příslušných asociací či na webových stránkách SUCO. Jakou firmu zastupují, ale zjistit nelze, proto-

že v něm, jak jsem již uvedl výše, žádnou firmu nezastupují.

Mediálně dobře známý je případ společnosti, která měla certifikát podle ISO 14000, a v jejích skladech se našly nebezpečné odpady neznámého původu, ke kterým neměla firma oprávnění k nakládání. Jak chcete zabránit, aby se toto nestalo u společnosti vlastníci certifikát OPNO?

Pokud už některá firma vlastní tento oborový certifikát a chce i nadále podnikat v tomto oboru, dává si velmi dobrý pozor, aby o něj nepřišla, protože zvláště v sousedním Německu či Rakousku by to pro její podnikání mělo katastrofální dopady. Právě proto z těch 6800 držitelů tohoto certifikátu v Německu (a 48 u nás) žádná z nich k nám nelegálně odpad nedovezla, zatímco ze zbývajících 100, které tento certifikát nevládní či jim byl odňat, tento odpad nelegálně dovezla skoro každá desátá, což hovoří za vše.

Uvádíte, že akceptované auditorské společnosti mají k provádění certifikačního auditu k dispozici příslušný manuál a tabulky s požadavky SUCO. Je tento manuál veřejně přístupný, např. na internetu?

Tento manuál bude po zapracování změn vyplývajících z nedávno schváleného společného celoevropského základu pro tuto certifikaci veřejně přístupný na našich webových stránkách.

Může společnost, která vlastní certifikát ISO 14000, přímo požádat SUCO o udělení certifikátu OPNO, aniž by využila služeb některé z auditorských organizací?

Z výše uvedeného plyne, že nemůže, neboť jí chybí splnění výše vyjmenovaných specifických požadavků, které tuto oborovou certifikaci odlišují od ISO, a to vše může s jistotou ověřit pouze vybraná zkušená auditorská firma.

Dejme tomu, že jsem zástupce firmy, která má zájem o certifikaci. Jaké konkrétní podmínky musí moje firma splňovat? Zajímá mne i finanční náročnost, platnost certifikace, kolik stojí obnovení apod.?

Kromě výše uvedených podmínek ISO řady 9000 a 14000 a vyjmenovaných specifických požadavků jde ještě o dlouhodobé dodržování etiky podnikání. Cenové podmínky za tuto oborovou certifikaci si domlouvá každá odpadářská společnost s jí vybranou auditorskou společností a SUCO do těchto záležitostí zásadně nijak nezasahuje. Oproti ISO je zde však nutná každoroční obnova, neboť tento oborový certifikát má platnost maximálně 18 měsíců. Samozřejmě opakované audity jsou již levnější než ten první.

Musí být zájemce o certifikaci členem některé členské asociace či sdružení SUCO, tedy ČAOH, SVPS, SPDS-APO-REKO nebo CZ BIOM? A pokud ano, není to poněkud diskriminující?

Žádná taková podmínka neexistuje, pouze je výhodou, že členové těchto asociací jsou automaticky členy SUCO, takže již neplatí žádné poplatky za případnou certifi-

kaci. Důvod této výhody je prostý – etiku podnikání svých členů si každá asociace pečlivě hlídá a mívá ji dokonce většinou zapracovanou ve svém kodexu, takže ji už SUCO nemusí znova a znova kontrolovat, kdežto u společností, které nejsou členy žádné z těchto asociací, je třeba provádět pravidelně pečlivou kontrolu, zda tato společnost podniká v souladu s našimi zákony. To samozřejmě něco stojí a proto tyto společnosti musí platit SUCO ještě každoroční členské poplatky diferencované podle velikosti této firmy.

Z výběrového řízení na firmu zajišťující sběr a svoz pro jedno městečko máme informaci, že i když některé firmy přihlášené do výběrového řízení měly vaši certifikaci, tak členové výběrové komise, ani nakonec příslušná rada města k tomu vůbec nepřihlížela. Možná, že ani o existenci této certifikace nevěděli. Přípravujete v tomto směru nějaká opatření?

Také tvrdíte, že certifikát může být výhodou i při vydávání souhlasu k provozování zařízení... To však vydává krajský úřad. Je toto s krajskými úřady předjednáno?

My máme zase jinou informaci též z jednoho většího městečka, že naopak naši certifikaci zabudovali do kritérií svého výběrového řízení. A vzhledem k množství dotazů měst a obcí na naši certifikaci usuzujeme, že začíná být již dosti známá. Přesto stále pokračujeme v informačních kampaních a hodláme navázat větší spolupráci s příslušnými svazy měst a obcí.

Jaká je vazba, pokud vůbec je, se systémem akreditací EKO-KOM?

Určitou vazbu lze vysledovat. O případné účelné spolupráci se zatím jedná. Nic konkrétního však zatím není dojednáno.

Poznámka redakce: Podrobnosti o akreditaci v systému EKO-KOM pojednává samostatný článek.

Akreditace systému EKO-KOM Význam pro rozvoj OH

Akreditace svozových firem v systému EKO-KOM vhodně doplňuje Oborovou certifikaci Odborný podnik pro nakládání s odpady, kterou zajišťuje Sdružení pro udělování tohoto certifikátu (viz předchozí článek, poznámka redakce).

Co je cílem akreditací svozových firem

Akreditace je interní nástroj autorizované obalové společnosti k zajištění:

- transparentnosti nakládání s tříděnými odpady včetně jejich obalové frakce, tedy zajištění hodnověrnosti údajů o tocích vytríděných odpadů od původce (obce) k využití a recyklaci,
- zkvalitnění služeb poskytovaných obcím,
- zefektivnění výkaznictví od obcí do systému EKO-KOM.

Pro koho je primárně určena

Akreditace jsou určeny výhradně firmám, které realizují sběr a svoz využitelných komunálních odpadů, včetně jejich obalové složky v obcích zapojených do systému EKO-KOM.

Co to komu přináší

Z pohledu obce jsou akreditace určitým vodítkem při výběru kvalitní svozové firmy, která provozuje svoji činnost v souladu s platnými právními předpisy a je transparentní. Dalším přínosem pro obec je skutečnost, že firma plní některé povinnosti obce

vůči EKO-KOMu. Jedná se především o administraci a zaslání pravidelných čtvrtletních výkazů, na jejichž základě je obci počítána odměna ze systému EKO-KOM. Pokud obec využívá služeb akreditované firmy, získává finanční bonus.

Význam akreditace pro firmy je především v potvrzení kvality služeb vůči obcím - svým zákazníkům.

EKO-KOMu přináší akreditace především snížení administrativních nákladů při zpracovávání čtvrtletních výkazů obcí. Samostatné výkazy obcí jsou nahrazeny tzv. hromadnými výkazy. Dále pak transparentnost toku vytríděných odpadů od původce, tj. obce až po předání odpadů k jejich využití.

Pravidla při udělování akreditací

- Akreditace jsou udělovány od června 2005.
- O akreditaci mohou žádat všechny subjekty provozující tříděný sběr využitelných odpadů v obcích.
- Akreditace se uděluje svozové firmě

nebo její provozovně, která působí v konkrétní svozové oblasti (není tedy v rámci jedné firmy univerzálně přenosná).

- Akreditace se uděluje na dobu jednoho roku. O prodloužení akreditace je nutné požádat tři měsíce před vypršením platnosti akreditace.
- EKO-KOM, a. s. může akreditaci odejmout.
- Lhůta na posouzení žádosti se stanoví 45 dní od obdržení žádosti včetně všech požadovaných dokladů.

Jaké jsou podmínky udělení akreditace

- Řádné a úplné vyplnění akreditačního dotazníku.
- Doložení, že žadatel disponuje všemi potřebnými povoleními a splňuje všechny podmínky, stanovené právními předpisy, aby mohl nakládat s využitelnými komunálními a obalovými odpady.
- Zajištění zpracování hromadných výkazů pro minimálně 70 % obsluhovaných obcí, které jsou v konkrétní svozové oblasti zapojeny do systému EKO-KOM.
- Prokazatelné pravidelné vážení sbíraných odpadů. Firma musí prokázat, že vlastní nebo využívá cejchovanou váhu, na které jsou pravidelně vážena všechna svozová vozidla při odvozu vytríděných odpadů na dotřídovací zařízení nebo při

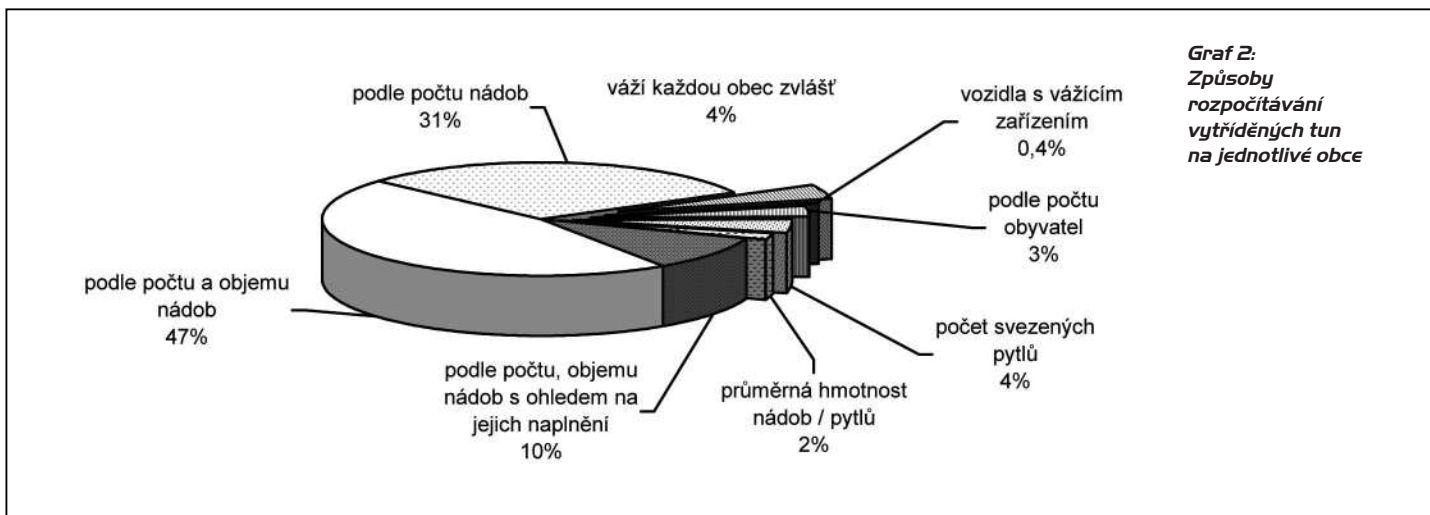
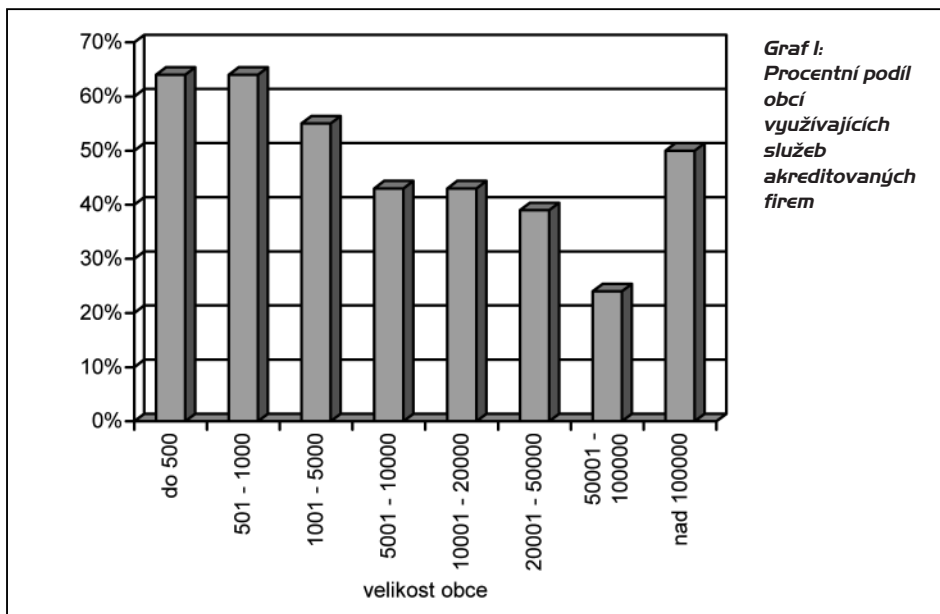
předání odpadů na zpracovatelské zařízení a vede evidenci těchto údajů.

Jaké jsou dopady dvouletého trvání udělování akreditací

K 30. 11. 2007 je akreditovaných 121 firem (provozoven), které obsluhují 3393 obcí a měst ČR, což je o 16 firem (provozoven) více, než na konci roku 2006.

Zjednodušení agendy se zpracováváním čtvrtletních výkazů na obcích

Jak je patrné z **grafu 1**, více než 60 % malých obcí má díky akreditacím zajištěno hromadné vykazování a tím i zjednodušení agendy vůči EKO-KOMu. Se zvyšující se velikostí obce klesá zájem o hromadné vykazování přes firmu. Ve větších městech je většinou osoba zabývající se přímo vykazováním vůči autorizované obalové

společnosti. Hromadné výkazy napomáhají zefektivnit práci také v rámci AOS EKO-KOM.

Zavedení pravidelného vážení všech svážených odpadů

Také díky zavedení akreditací došlo v ČR ke zpřesnění dat o množství sbíraných odpadů. Především svozové firmy, které prováděly tzv. letmé vážení (občasné vážení svozového vozidla, kdy se podle průměrné hmotnosti a počtu svezených vozidel provedl dopočet sesbíraného množství, nebo jen pouhý vizuální odhad váhy), pokud chtěly získat akreditaci, musely vybudovat váhu, nebo si smluvně zajistit vážení vozidel. Jako další podstatný přínos akreditací je znalost způsobu rozpočítávání svezeného množství na jednotlivé obce. To výrazně ovlivňuje výši odměn systému EKO-KOM, ale také veškerá šetření týkající se produkce odpadu.

Systémy rozpočítávání množství sebraných odpadů na jednotlivé obce

Co vlastně ovlivňuje množství sesbíraného odpadu? Je to aktivní účast občanů na systému tříděného sběru zavedeného obcí. Ale evidované množství ne vždy odpovídá skutečně vytríděnému, které se v dané obci podařilo sesbírat. Důvodem je využívání výkonné svozové techniky, která je schopna obsloužit na jeden svoz větší počet obcí. Problémem potom je, jak co nejpřesněji rozpočítat množství svezených odpadů na jednotlivé obce. Z akreditačních dotazníků vyplývá, že nejpoužívanější metodou je rozpočítávání podle počtu a objemu obsluhovaných nádob a dále pak podle počtu nádob bez ohledu na jejich objem (**graf 2**). Zde je právě to místo, kde může docházet k velkým zkreslením při vykazování vytríděného množství jednotlivými obcemi.

S ohledem na tuto skutečnost a zájem ještě více zpřesnit evidence odpadů systém

EKO-KOM připravuje zavedení bonusu, který bude u obce zohledňovat kapacitu sběrné sítě a množství vytríděného odpadu přes tuto sběrnou síť. Zavedení nového bonusu by mělo směřovat k tomu, aby rozpočítávání vytríděného množství bylo prováděno s ohledem na objem a také stupeň zaplnění svážených nádob a tím započtení vytríděných tun těm obcím, které je skutečně vytrídily.

Závěrem lze konstatovat, že akreditace se ukázaly jako jeden z akceptovatelných nástrojů zkvalitňování služeb v odpadovém hospodářství, což potvrzuje jak zájem ze strany měst a obcí, aby jejich svozová firma akreditaci měla, tak i zájem svozových firem o její udělení.

Ing. Petr Balner, PhD.
EKO-KOM, a.s.
 balner@ekokom.cz
 www.ekokom.cz

FÓRUM VE FÓRU

Ředění odpadů a odpadních vod

Otázka:

„Neutralizační stanice, kterou máme jako její provozovatel v nájmu, zpracovává jak odpadní vody, tak i tekuté odpady. Výsledná kapalina je jako odpadní voda se stanovenými emisními limity vypouštěna do recipientu. Vyskytly se názory, že pokud musíme pro technologii zpracování tyto vody či odpady před vstupem do reaktoru ředit, potom ve smyslu nařízení vlády č. 61/2003 Sb., konkrétně ustanovení § 7 odstavec 9 neplníme emisní limity. Považujeme to za nesmysl. A protože i podle zákona o odpadech je ředění zakázáno, prosíme o názor a vysvětlení.“

Otázka se týká problému, který je na pomezí vodního hospodářství a nakládání s odpady.

Uvedené nařízení vlády je z oblasti vodního hospodářství a celý jeho název zní „Nařízení vlády o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech“. V dotazu uvedená myšlenka § 7 z odstavce 9 zní: „Emisní limity se nepovažují za dodržené v případě, že jich bylo dosaženo prokázáním zředováním odpadních vod“.

V zákoně o odpadech se tomuto problému věnuje ustanovení § 12 ve svém odstavci 5. Zde je mimo jiné uvedeno, že „Ředění nebo mísení odpadů za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku ... je zakázáno.“ Ve výjimečných případech lze povolit, „... je-li účelem mísení nebezpečných odpadů splnění požadavků technologie využití nebo odstranění odpadů ...“. Proč není v této druhé části odstavce 5 zopakováno „ředění nebo mísení“ jako na jeho počátku mně není známo, ale předpokládám, že jde jen o nedůslednost textu, která nemá vliv na věcný obsah, tedy úmysl zákonodárce.

Problém neutralizačních stanic či podobných fyzikálně-chemických čistíren, které zpracovávají jak odpadní vody, tak i tekuté odpady podobného složení a tedy i podobných vlastností, není ojedinělý a hovořil jsem

o něm v této rubrice z poněkud jiného pohledu již v první polovině roku 2006. Uvedený starší článek řešil stručně především právní statut takových zařízení, potřebu dvou provozních řádů apod. Má-li čtenář možnost, je účelné si před další četbou tam uvedený názor zopakovat (*ODPADOVÉ FÓRUM 6/2006, str. 21 – poznámka redakce.*)

Důvodem pro zákaz ředění či míchání odpadů je logická obava, aby se původci odpadů či oprávněné osoby nezbavovali odpadů způsobem, o který stát nemá zájem, tedy způsobem, který nepřiměřeně a zbytečně zatěžuje životní prostředí (skládování). Na druhé straně je v uvedeném ustanovení zákona o odpadech umožněno, pokud to vyžaduje technologie dalšího zpracování odpadů, aby tato zásada byla se souhlasem kompetentního úřadu porušena. A protože je nepochybné, že čistírenský způsob je jedním ze způsobů odstranění (o využití půjde asi jen výjimečně) odpadů, potom nelze než dovodit, že pro následné zpracování tekutých odpadů v čistírně odpadních vod je jejich ředění možné. Zda je i pro tento technologický postup nutný souhlas místně příslušného krajského úřadu, nebo zda budou tyto operace již považovány za „výrobní“ proces uvnitř technologického (vodohospodářského) zařízení čistírny, například v míchacích nádržích či přímo v chemickém reaktoru, tedy již mimo gesci odpadových předpisů, lze kvalifikovaně rozhodnout jen podle konkrétních okolností. Pro naši úvahu to není navíc důležité.

Důvodem pro existenci omezení podle výše uvedeného vodohospodářského nařízení vlády je snaha zamezit případům, kdy by místo zvýšení kvality práce čistícího zařízení, která se projevují ve snížení zbytkových koncentrací sledovaných látek, řešil producent odpadních vod problém dodržení emisních limitů nařazením vypouštěné vyčištěné vody „čistou“ vodou. Takový jev je pochopitelně nežádoucí, neboť ve svém důsledku umožňuje vnášet do vodního prostředí větší množství nežádoucích látek při formálním dodržování emisních limitů stanovených vodoprávním povolením.

Podíváme-li se do uvedeného nařízení

vlády na místo, kde je odstavec 9 uveden, potom z logiky věci jasně vyplývá, že jde o pasáž, která se zabývá vypouštěním vod, tedy odpadními vodami po jejich vyčištění. A netýká se veškerých odpadních vod, tedy například vod před jejich vstupem do čistícího procesu, který může být v některých případech dosti složitý, vícestupňový a technologie ředění, nutná pro řádný provoz, může být jedním z nich. A právě v případě společného čištění odpadních vod a tekutých odpadů, které mohou být dosti koncentrované, je ředění (nejen „čistou“, ale třeba i vyčištěnou či jinou odpadní vodou) logickým technologickým postupem.

Závěr

Ředění odpadních vod či odpadů (podle příslušných zákonů) je zakázáno v případě, že se tímto ředěním má dosáhnout snížení koncentrace sledovaného ukazatele, který je mírou znečištění, pod stanovenou emisní hranici a tím následně dosáhnout neoprávněné výhody. V případě odpadů výhody nakládat s takto „upraveným“ odpadem jinak než stanoví zákon, v případě odpadních vod výhody vypouštění vyčištěných vod, které de facto překračují stanovené koncentrační emisní limity.

Naopak v případech, kdy před zpracováním (v případě odpadů před jejich využitím či odstraněním, v případě odpadních vod před jejich vyčištěním) je jejich míchání či ředění technologicky výhodné nebo dokonce nezbytné, potom je tato činnost povolena.

Odpověď vyplývá z textu:

Názor je vadný a zcela opomíjí logiku zákona, protože zákaz ředění vod z jejich čištění se týká pouze ředění vod při jejich vypouštění, nikoli při technologických operacích, vedoucích k jejich řádnému vyčištění.

**Ing. Michael Barchánek
Soudní znalec v oboru odpadů
E-mail: barchosi@volny.cz**

Zpracování biologicky rozložitelných organických materiálů

Zemědělská společnost SUGAL spol. s r. o. se sídlem v Bílovci, nacházejícím se v regionu Poodří Moravskoslezského kraje, se specializuje na chov prasat a zároveň provozuje zařízení na výrobu elektrické energie a tepla z obnovitelných zdrojů. Energii vyrábí ve dvou bioplynových stanicích umístěných v areálu farem prasat u Bílovce, které se nachází mimo sídelní útvary. Každá bioplynová stanice má instalovaný výkon el. energie 900 kWe.

Bioplyn vzniklý mezofilní anaerobní digescí (teplota 41 °C) je spalován v kogeneračních jednotkách typu TEDOM Cento 150 SP BIO. Silová elektrická energie je dodávána do distribuční sítě a část energie pokrývá ostatní vlastní spotřebu farem a bioplynových stanic. Odpadní teplo z kogeneračních jednotek je spotřebováno na farmách pro vytápění, teplou vodu, technologickou spotřebu chovu zvířat a pro ohřev suroviny v bioplynové stanici na vlastní technologický proces anaerobní digesce.

Základní surovinou pro výrobu bioplynu s obsahem 55 – 65 % metanu je biologicky rozložitelný organický materiál nacházející se v kejďe prasat (4 – 6 % sušiny). Kejďa je obohacena rostlinnými produkty, jako jsou siláž, senáž, travní hmota, cukrovarnické řízky, kvalitativně nevhodná krmiva, zbytky z čištění zrnin, olejnin apod. Pro obohacení vstupní suroviny jsou vhodné i jiné materiály než z vlastní produkce rostlinné výroby. Vhodnými surovinami jsou také materiály ze zpracování produkce živočišné výroby u zpracova-

telů mléka a masa, případně organické materiály, které jsou od jiných původců.

Bioplynová stanice umožňuje zpracovat organické materiály, které jsou rozložitelné metodou anaerobní digesce. Tyto materiály tvoří vstupní surovinu bioplynové stanice, přičemž jinde, tj. u původce materiálu se jedná o organicky rozložitelný odpad.

Příjmová kapacita organicky rozložitelných materiálů každé bioplynové stanice pro udržení správného technologického cyklu je min. 100 m³/den a max. 250 m³/den v tekutém stavu při sušině max. 12 %. Obvyklá denní dávka v sušině je v rozmezí 15 – 20 tun/den pro každou ze stanic.

Jak to funguje?

Základní princip anaerobní digesce organicky rozložitelných materiálů spočívá v tvorbě bioplynu bez přístupu vzduchu za pomoci speciálních methanogenních bakterií, které se množí při teplotě 36 až 42 °C a zároveň rozkládají organický materiál (anaerobní mezofilní digesce).

Podmínkou vzniku bioplynu je pravidelné dodávání dostatečného množství organického materiálu do reaktoru v homogenním stavu a udržování konstantní teploty a prostředí. Doba zdržení materiálů v reaktoru dává bakteriím potřebný čas k úplnému rozkladu organicky rozložitelných materiálů, kdy vzniká bioplyn, který se jímá v zásobníku plynu a následně spálí. Vznikne elektrická energie a teplo. Organické materiály na vstupu se přemění na tekuté stabilizované organické hnojivo – digestát na výstupu.

Po procesu anaerobní digesce vznikne stabilizovaný digestát, který je organickým hnojivem a je používán na vlastní pozemky zemědělské společnosti ke hnojení. Organické hnojivo doplňuje živiny rostlinám pěstovaným v rámci osevního postupu. Cyklus se uzavírá a organický materiál je navrácen do místa vzniku, tj. zpět do půdy.

Surovina pro výrobu bioplynu

Vhodnými vstupními surovinami pro bioplynovou stanici jsou například:

- krmiva a potraviny s prošlou lhůtou,
- zbytky zeleniny a ovoce,
- zbytky z pekáren, mlýnů, mouky,
- mléčné zbytky vhodné ke krmení zvířat,
- mléčné zbytky po mytí strojů na plnění,
- kaly při výrobě celulózy,
- odpady živočišného původu zpracované schválenými metodami,
- výpalky z výroby biolihu apod.

Tyto materiály přijímá zemědělská společnost na bioplynové stanici v místě příjmu surovin vsypáním do míchací jímky, případně do vstupu surovin bioplynové stanice v místě technologického předzpracování surovin před míchací jímkou.

Na základě rozboru vzorků jsou suroviny přijímány na tu část technologie příjmu, která umožní dokonalé zpracování organicky rozložitelných materiálů v bioplynové stanici. Ne všechny organické materiály jsou však rozložitelné metodou anaerobní digesce. Důsledná analýza vstupních surovin je základním předpokladem pro úspěšnou činnost celé bioplynové stanice.

Ing. Bohdan Šindel
SUGAL spol. s r. o.
Ing. Radim Beňovič
van Gansewinkel, a. s.
E-mail:

radim.benovic@vangansewinkel.cz

8. mezinárodní odpadářský kongres ve Vídni

Ve dnech 26. až 28. listopadu 2007 se konal v Kongresovém centru na vídeňském výstavišti již **8. mezinárodní kongres odpadového hospodářství**. Titulek „mezinárodní“ si tento kongres oproti některým jiným opravdu zaslouží, neboť většina účastníků tentokrát nebyla jako obvykle z okolních zemí, ale poprvé bylo možno zde zahlédnout dokonce i návštěvníky mimoevropské.

Návštěvnost tohoto kongresu se drží již po několik let na počtu 500 účastníků, což je dané kromě výborného organizačního zajištění a kvalitního programu i poměrně nízkým vložným (přičemž účastníci z „východních zemí“, mezi něž je počítána i naše republika, mají ještě další slevu), neboť náklady dotuje částečně magistrát města Vídně, respektive jeho odbor 48, který má na starosti právě odpadové hospodářství a čistotu města.

Každý rok má tento kongres jedno hlavní téma, které je zpravidla sice pro nás aktuální až za pár let, ale o to je důležitější vědět, jak se s těmito problémy dokázali vypořádat nejen ve Vídni, ale i v jiných evropských městech, neboť součástí kongresu bývá

i porovnání několika významných evropských měst.

Letošním hlavním tématem byla po přehledu nové evropské odpadové legislativy „Jistota a čisté město“. Na první pohled trochu nejasné téma. Ve skutečnosti však šlo o udržení čistoty a fungujícího odpadového hospodářství i v situacích plánovaných či neplánovaných odstávek zařízení na odstraňování odpadů, či jejich havárií. A nebo jen v případě prosté nadprodukce spalitelných odpadů v létě, kdy o teplo ze spaloven nikdo nestojí a kdy je vhodné „zabalení“ odpadů a uskladnění na zimní časy, kdy je jejich energetické využití efektivnější.

Stejně tak zajímavé byly postřehy různých evropských měst z hlediska udržení čistoty ve městě. Nejvíce aktuální pro nás však jistě bylo zavedení systému recyklace PET lahví systémem Bottle-to-bottle v Rakousku, od výběrového řízení až po spuštění provozu, který takto recykluje všechny PET lahve v celém Rakousku.

Zajímavé byly též exkurse, které se konají vždy poslední den kongresu. Letos si bylo možno vybrat ze stavby vídeňské nové bio-

plynové stanice, či spalovny Pfaffenau nebo čističky odpadních vod Simmering. Je proto jen velká škoda, že účast na tomto výborném a finančně nenáročném kongresu se z našich zemí omezila jen na zástupce VÚV T.G.M. Především zástupci našich měst tento kongres k naší společné škodě zcela ignorují. Zbývá tedy jen doufat, že se snad alespoň v příštím roce situace změní a účastníků z naší republiky bude podstatně více, zvláště když pro tento případ organizátor nabízí tlumočení i do češtiny.

Petr Měchura

Česká asociace odpadového hospodářství

***Poznámka redakce:** Je otázka, zda důvodem malé účasti z Česka není velmi chabé a hlavně pozdní informování naší odborné veřejnosti ze strany rakouských pořadatelů. To je také důvodem, proč tento kongres chybí v kalendáři Odpadového fóra, a pokud se tam dostane, tak až úplně na poslední chvíli. Je to zvláštní přístup organizátorů, kdy se na jedné straně zdá, že o účastníky od nás nestojí a současně zajišťují překlad do češtiny.*

Samostatná prezentace oboru nakládání s odpady FOR WASTE 2008 v Praze

V termínu 15. – 17. 4. 2008 se v Pražském veletržním areálu Letňany uskuteční pod záštitou místopředsedy vlády a ministra životního prostředí RNDr. Martina Bursíka samostatná prezentace oborů nakládání s odpady, recyklace, průmyslové a komunální ekologie v rámci specializovaného **3. mezinárodního veletrhu FOR WASTE 2008**.

Svoji podporu formou hlavní odborné garance poskytla veletrhu Česká asociace odpadového hospodářství a roli hlavního mediálního partnera přijal časopis Odpadové fórum.

Výsledky jednání s odbornými společnostmi, mediálními partnery a firmami podnikajícími v oblasti odpadového hospodářství deklarovaly jednoznačný požadavek na vyjmutí nomenklatury tohoto svěbytného oboru z mezinárodního veletrhu FOR INDUSTRY a vytvoření samostatného veletržního titulu, který bude prezentován souběžně s mezinárodními veletrhy FOR INDUSTRY a FOR LOGISTIC 2008.

Cílem veletrhu FOR WASTE je představit tradiční ale i pokrokové technologie nakládání s odpady, recyklace a čištění a naznačit

možnosti dalšího vývoje tohoto významného průmyslového odvětví. V oblasti odpadového hospodářství zaujímá stěžejní místo nabídka firem vyrábějících strojní zařízení pro nejrůznější způsoby zpracování odpadů. Životní prostředí České republiky patří mezi nejvíce zamořené území různými látkami. Řada těchto látek se do prostředí dostává z odpadů a procesů jejich zpracování.

Naším cílem by nemělo být jen pouhé odstraňování těchto odpadů, ale měli bychom se zaměřit na procesy jejich dalšího využití – recyklace a jiných způsobů zpracování,

neboť i proces odstraňování odpadů s sebou nese další zatížení životního prostředí. Smyslem prezentace v rámci veletrhu FOR WASTE je, aby si i podniky, které odpady produkují, uvědomily, že se mnohdy jedná o látky, které se dají právě za pomoci moderních technologií ještě dále využít a mohou se tak stát prostředkem k zajištění úspor a neustálého zvyšování zisku.

Pražský veletržní areál Letňany je osvědčeným místem konání prestižních akcí a věříme, že i trojlístek souběžně konaných veletrhů FOR INDUSTRY, FOR WASTE a FOR LOGISTIC, které se vzájemně tematicky doplňují, bude pro účastníky nejen přínosem po stránce podnikatelské, ale návštěvou jednoho z nejkrásnějších měst v srdci Evropy také krásným zážitkem kulturním.

Pro aktivní účast mají možnost zájemci využít nejvýhodnějších cen pro přihlášení v termínu první uzávěrky do 15. 1. 2008.

Ing. Regina Matoušková
manažerka veletrhu
ABF, a. s.

E-mail: matouskova@abf.cz
www.forwaste.cz

Výsledky výzkumu a vývoje pro odpadové hospodářství

3. symposium ODPADOVÉ FÓRUM 2008 16. – 18. duben 2008, Milovy-Sněžné na Moravě

Přípravy třetího ročníku symposia ODPADOVÉ FÓRUM 2008 vrcholí. Záštitu nad symposiem převzalo Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Udělená záštita hned od tří státních institucí zavazuje a také proto jsme sestavili programový výbor, jehož hlavním úkolem je pomoci při výběru programu pro plenární zasedání. Jeho složení je následující (podle abecedy a bez titulů): Juchelková Dagmar, Kalivoda Jindřich, Kotovicová Jana, Kuraš Mečislav (odborný garant), Procházka Ondřej (programový garant), Raschman Robert, Růžek Lubomír, Řezníček Tomáš, Sirotková Dagmar, Spáčil Robert, Škarka Jaromír (organizační garant).

O co při organizaci symposia zvláště jde a pro co je určeno?

Jde nám o rozšíření kontaktů mezi výzkumnou sférou a praxí při nakládání s odpady, o zprostředkování informací o výsledcích výzkumu pro podnikatelskou sféru a získání tipů na prakticky potřebná témata výzkumu pro výzkumná pracoviště.

Symposium je určeno

- k prezentaci **výsledků výzkumů** v oblasti nakládání s odpady, prevence vzniku odpadů, sanací ekologických zátěží a v dalších souvisejících oborech formou srozumitelnou a přínosnou široké odborné veřejnosti,
- pro zástupce podnikatelské sféry a veřejné správy k seznámení s výzkumnými tématy a projekty, na kterých se u nás pracuje, s cílem eventuálního převzetí nebo rozvinutí dosažených výsledků v praxi,
- k seznámení představitelů výzkumné obce s potřebami reálného odpadářského „života“ a případnému navázání spolupráce.

Součástí symposia bude opět diskusní fórum **Tok informací mezi výzkumem a praxí**, kde by měly zaznít mimo jiné zkušenosti ze spolupráce výzkumných organizací a výrobních firem.

Stejně jako při pořádání 1. a 2. ročníku spolupracujeme při organizaci symposia s pořadatelí chemicko-technologické konference APROCHEM 2008 (www.aprochem.cz), na kterou naše symposium při-

ODPADOVÉ FÓRUM 2008

mo navazuje a které se mohou zaregistrovaní účastníci naší akce volně zúčastnit.

Předběžný program

Předpokládaný program symposia bude obdobný jako loni. Zahájení bude ve středu 16. 4. po poledni a na něj naváží plenární přednášky. Ve čtvrtek dopoledne i odpoledne a v pátek dopoledne budou přednášky v sekcích. Diskusní fórum a posterová sekce se uskuteční v podvečer ve středu a ve čtvrtek. Předpokládaný konec symposia je v pátek v poledne.

Příspěvky a prezentace

Při zvažování, zda případný příspěvek přihlásit na symposium, a hlavně při jeho přípravě je třeba se soustředit především na konkrétní prakticky využitelné výsledky a vzít v úvahu, že příspěvek má být určen především pracovníkům z praxe, kteří by případně mohli prezentované výsledky využít, případně navázat s příslušným pracovištěm spolupráci. Z tohoto důvodu bude pro jednotlivé příspěvky v sekcích vyhrazeno pouze 15 minut, obdobně jako tomu bylo v minulých ročnících.

Vedle přednášek jsou možné i příspěvky ve formě vývěsek (posterů), kdy autor musí přivést poster již předem připravený jako jeden celek řešený na výšku přizpůsobený k zavěšení.

Na symposiu mají rovněž možnost se prezentovat i firmy. Může to být jednak formou barevného či černobílého inzerátu v programu a sborníku (tištěný a CD-ROM) symposia, jednak formou výstavního stolku ve vstupní hale s možností vystavení vlastního prezentačního panelu.

Další informace k symposiu jsou v 1. cirkuláři, který byl rozeslán na podzim roku 2007 spolu s tímto časopisem a také si jej lze spolu s formulářem Přihlášky příspěvku stáhnout z www.odpadoveforum.cz.

Přihlášky příspěvků je třeba zaslat do 15. ledna 2008.

Termín pro zaslání textů všech příspěvků do sborníku symposia je 15. března 2008.

Termín pro přihlášky k účasti je 31. března 2008 a přihlašovací formulář bude součástí 2. cirkuláře, který budeme rozesílat koncem února a najdete jej také vložený do březnového čísla tohoto časopisu.

Ing. Ondřej Procházka, CSc.
programový garant symposia
České ekologické manažerské centrum
E-mail: forum@cemc.cz

KALENDÁŘ

KALY A ODPADY 2008

12. – 13. 3., Bratislava, Slovensko
Společná konference Asociací čistírenských expertů SR a ČR
Oddelenie environmentálneho inžinierstva FCHPT STU Bratislava, SR
E-mail: marta.onderova@stuba.sk

RECYCLING 2008

13. – 14. 3., Brno
Konference k recyklaci stavebních odpadů
Asociace pro rozvoj recyklace stavebních materiálů
E-mail: skopan@fme.vutbr.cz

TECHAGRO

6. – 10. 4., Brno
Mezinárodní veletrh zemědělské techniky
Veletrhy Brno, a. s.
www.techagro.cz

BIOPLYN 2008

8. – 9. 4., České Budějovice
Mezinárodní konference
Gas, s. r. o.
www.gasinfo.cz

FOR WASTE FOR INDUSTRY

15. – 17. 4., Praha
Skupina veletrhů zahrnující nakládání s komunálními i průmyslovými odpady
ABF, a. s., veletržní správa
E-mail: forindustry@abf.cz

ODPADOVÉ FÓRUM 2008

16. – 18. 4., Milovy
Symposium Výsledky výzkumu a vývoje pro odpadové hospodářství České ekologické manažerské centrum
E-mail: forum@cemc.cz
www.odpadoveforum.cz

ENVIRO

17. – 20. 4., Nitra, Slovensko
13. mezinárodní výstava techniky ochrany a tvorby životního prostředí
Agrokomplex-Výstavnictvo Nitra
E-mail: tomka64agrokomplex.sk

ODPADY 21

22. – 23. 4., Ostrava
VIII. Mezinárodní konference
Fite, a. s.
www.fite.cz

R.I.S.

22. – 25. 4., Banská Bystrica, SR
4. výstava recyklace a zhodnocování odpadů
BB expo, s. r. o.
E-mail: bbexpo@bbexpo.sk

IBF+URBIS INVEST

22. – 26. 4., Brno
Stavební veletrhy Brno
Veletrhy Brno, a. s.
www.stavebniveletrhybrno.cz

ENVIRO 2008

24. – 25. 4., Kladno
8. ročník celostátní konference

Cert Kladno, s. r. o.
E-mail: saifrt@cert.cz

IFAT 2008

5. – 9. 5., Mnichov, SRN
15. Mezinárodní odborný veletrh pro životní prostředí a nakládání s odpady
Messe München GmbH
E-mail: info@ifat.de, www.ifat.de

ENVIRO

5. – 8. 5., Melbourne, Austrálie
Výstava a konference o ochraně životního prostředí
Quit Event Management
E-mail: quitz@bigpond.net.au

REMIEDIATION OF CHLORINATED AND RECALCITRANT COMPOUNDS

19. – 22. 5., Monterey, California, USA
6. mezinárodní konference
Battelle
www.battelle.org/chlorcon

EKOLOGICKÉ VELETRHY BRNO

20. – 22. 5., Brno
Veletrhy ENVIBRNO a VODOVODY-KANALIZACE
Veletrhy Brno, a. s.
www.ekologickeveletrhybrno.cz

SANAČNÍ TECHNOLOGIE XI

20. – 22. 5., Třebíč
11. ročník konference
Vodní zdroje EKOMONITOR, s. r. o.
www.ekomonitor.cz

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A ÚPRAVNICTVÍ

5. – 7. 6., Ostrava
Konference
VŠB-TU Ostrava, Prof. Peter Fečko
E-mail: peter.fecko@vsb.cz

AUTOTEC

7. – 11. 6., Brno
Mezinárodní veletrh uživatelských vozidel
Veletrhy Brno, a. s.
www.autotec.cz

ODPADY A OBCE

18. – 19. 6., Hradec Králové
9. ročník konference
EKO-KOM, a. s.
www.ekokom.cz

TOP 2008

25. – 28. 6., Častá-Papiernička, SR
Konference Technika ochrany prostředí
STU Bratislava, Strojnická fakulta,
Katedra výrobní techniky
E-mail: top@sjf.stuba.sk

EKOSTYL

21. – 26. 8., České Budějovice
Tvorba a ochrana životního prostředí, ekologické technologie a stavby...
Výstaviště České Budějovice, a. s.
www.vcb.cz

MSV 2008

15. – 19. 9., Brno
Mezinárodní strojírenský veletrh
www.bvv.cz

kompletní průvodce podnikovou ekologií a EMS

PŘÍRUČKA EKOLOGA

chemické látky a přípravky - prevence
závažných havárií - odpady - využívání a
ochrana vod - ochrana ovzduší - integrovaná
prevence - obaly - EMS ISO 14 001

- ✓ kompletní průvodce celou oblastí podnikové ekologie
- ✓ praktický a dostatečný přehled o povinnostech a jejich řešení
- ✓ barevně odlišená aktualizace podle legislativního vývoje
- ✓ kompletní legislativa v aktuálním znění
- ✓ vzory hlášení, formulářů, žádostí, příklady provozních řádů a havarijních plánů a další praktická dokumentace
- ✓ EKOaudit (registr právních požadavků)
- ✓ Databáze TOXI (databáze nebezpečných látek)

Blíže informace a objednávky: CEMC

Jevanská 12, 100 31 Praha 10
Tel.: 274 78 44 47, Fax: 274 77 58 69
www.cemc.cz, cemc@cemc.cz

Vydavatelem publikace je společnost ENVI GROUP s.r.o.

ODPADY – LUHAČOVICE 2008

16. – 18. 9., Luhačovice
XVI. Mezinárodní kongres a výstava
JOGA Luhačovice, s. r. o.
E-mail: joga@jogaluhaovice.cz

IFAT CHINA

23. – 25. 9., Šanghaj, Čína
www.messe-muenchen.de

MILJOTEKNIK

7. – 9. 10., Göteborg, Švédsko
Odborný veletrh ekologických technologií
Svenska Massan
www.miljoteknik.se

AKTUÁLNÍ OTÁZKY ŘÍZENÍ SKLÁDEK

30. 10., Spálené Poříčí
Seminář
E-mail: ing.pavel.novak@O2active.cz

ECOMONDO

Listopad, Rimini, Itálie
Mezinárodní veletrh materiálového a energetického využití odpadů
Rimini Fiera SpA
E-mail: icscomps@mbox.vol.cz
www.ecomondo.com

VENICE 2008

17. – 20. 11., Benátky, Itálie
2. mezinárodní symposium o energii z biomasy a odpadů
IWWG – International Waste Working Group
www.venicesymposium.it

POLEKO

17. – 20. 11., Poznaň, Polsko
Mezinárodní ekologický veletrh
www.mtp.pl

POLLUTEC 2008

2. – 5. 12., Lyon, Francie
Výstava vybavení, technologií a služeb pro životní prostředí
Reed Expositions France
www.pollutec.com

ROK 2009 TERRATEC

3. – 6. 3. 2009, Lipsko, SRN
Mezinárodní odborný veletrh techniky a služeb pro životní prostředí
Leipziger Messe GmbH
E-mail: info@lipskeveletrhy.cz
www.leipziger-messe.cz

ENTSORGA-ENTECO

27. – 30. 10. 2009, Köln, SRN
Mezinárodní odborný veletrh pro odpadové hospodářství a techniku pro životní prostředí
Koelnmesse GmbH
www.entsorga-enteco.com

Údaje o připravovaných akcích byly získány z různých zdrojů a redakce neručí za správnost. S žádostí o další informace se obraťte na uvedené adresy.

ZE ZAHRANIČNÍHO ODBORNÉHO TISKU

Nakládání s odpady

- Vsadit na Reno. Licence na nakládání s odpady (Bet on Reno. Haulers come up aces in a challenging waste market) Waste Age, 38, 2007, č. 10, s. 62 – 65
- Předpisy a standardy bezpečnosti zařízení k balení odpadů (Balers by the Book. How government regulations and voluntary ANSI standards combine to improve baler safety) Waste Age, 38, 2007, č. 10, s. 62 – 65
- Skládka odpadů na moři (Landfill-on-sea) Ecologist, 37, 2007, č. 7, s. 34 – 37
- Nizozemsko by mělo zvýšit recyklaci plastů (Netherlands should recycle more plastics) European Environment & Packaging Law, 2007, č. 84, s. 4 – 5
- Kaly jako odpad: důsledky rozhodování Evropského soudního dvora pro britské vodní hospodářství (Sewage as Waste: Implications for the UK Water Industry of the ECJ's Ruling on the Application of the Waste Framework Directive to Sewage) European Environmental Law Review, 16, 2007, č. 10, s. 269 – 274
- Bezodpadové společnosti (2,500 Zero Waste Millionaires) BioCycle, 48, 2007, č. 10, s. 32 – 35
- Trendy a problémy odpadového hospodářství rozvojových zemí: Případová studie ze sedmi palestinských lokalit (Trends and problems of solid waste management in developing countries: A case study in seven Palestinian districts) Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1910 – 1919
- Případová studie o nakládání s odpady z finské papírny (A case study of waste management at the Northern Finnish pulp and paper mill complex of Stora Enso Veitsiluoto Mills) Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1939 – 1948
- Odhad množství odpadů po povodních (Estimation of waste generation from floods) Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1717 – 1724
- Hodnocení plazmového zplyňování vysoce výhřevných odpadů (Assessment of plasma gasification of high calorific waste streams) Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1562 – 1569
- Obsah dioxinů a furanů v chladičím systému spalovny komunálního odpadu (Enrichment of PCDDs/PCDFs in the cooling system of municipal solid waste incineration plants) Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1593 – 1602
- Technicko-ekonomické charakteristiky nakládání s tuhým komunálním odpadem v Jordánsku (Techno-economic assessment of municipal solid waste management in Jordan) Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1666 – 1672
- Nový potenciál recyklace kovů ve spalovně komunálního odpadu na Tchajwanu (An investigation on the potential of metal recovery from the municipal waste incinerator in Taiwan) Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1673 – 1679
- Systém nakládání s tuhými odpady a jejich charakteristiky v obci Veles v Makedonii (The municipal solid waste system and solid waste characterization at the municipality of Veles, Macedonia) Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1680 – 1689
- Multikriteriální analýza nakládání s domovním odpadem v dakarských městech (A multiple criteria analysis for household solid waste management in the urban community of Dakar) Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1690 – 1705
- Nový přístup k nakládání s odpady na Novém Zélandě (New Zealand: new direction for waste) Warmer Bulletin, 2007, č. 111, s. 10 – 11

Legislativa

- Zákaz pytlů na odpad vyrobených z biologicky nerozložitelných plastů vytváří obchodní bariéru (French ban of non-biodegradable plastic bags barrier to trade, says industry) European Environment & Packaging Law, 2007, č. 84, s. 10 – 11
- Nové právní předpisy o přepravě odpadů: kontrola Zeleného seznamu (The New Regulations on Waste Shipments: Green List Controls) European Environmental Law Review, 16, 2007, č. 8/9, s. 223 – 226
- Nové předpisy účinnější proti ilegálním vývozům odpadů (The Export Experts. New regulations have created wider powers of enforcement against illegal exporters of waste) Waste Age, 38, 2007, č. 10, s. 52 – 53

- Transpozice směrnice EU o bateriích (Transposing the EU battery directive) Warmer Bulletin, 2007, č. 111, s. 14

Využití energie z odpadu

- Energie pro domácnosti (Powering the nation's homes. EfW schemes look set to play a major role in powering the nation's homes) CIWM – the Journal for Waste and Resource Management Professionals, 2007, č. 9, s. 30 – 31
- Snížení závislosti na fosilních palivech pomocí energetického využití odpadů (Power Up. The movement to reduce dependence on fossil fuels may put a charge in the waste-to-energy industry) Waste Age, 38, 2007, č. 8, s. 28 – 33

Dovoz a vývoz odpadů

- Dva odlišné trendy v dovozu odpadů (Up and down. Two states demonstrate contrary waste importing trends) Waste Age, 38, 2007, č. 8, s. 12 – 13

Skládky odpadů

- Trendy využívání skládkového plynu v USA (Landfill Gas Use Trends in the United States) BioCycle, 48, 2007, č. 9, s. 57 – 58
- Elektrizace pro Univerzitu v New Hampshire ze skládkového plynu (Methan U. Landfill gas to power the University of New Hampshire) Waste Age, 38, 2007, č. 9, s. 16 – 17
- GPS zvyšuje účinnost skládkování (Latitude, Longitude and Landfills. GPS is making landfill operations more efficient) Waste Age, 38, 2007, č. 9, s. 62 – 65
- Jak úspěšně přetvořit skládku na nákupní centrum (From Fire to Fashion. How to successfully redevelop a landfill into a shopping center) Waste Age, 38, 2007, č. 8, s. 22 – 23

Třídění odpadů

- Posuzování metod třídění odpadů dřeva ošetřeného arseničnanem – CCA (Evaluation of methods for sorting CCA-treated wood) Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1617 – 1625
- Pobídky k recyklaci od krajů chodníků (Curbside Enthusiasm. Norcal introduces „cart hanger“ recycling reminders) Waste Age, 38, 2007, č. 9, s. 34

Zdravotnické odpady

- Přehled o nakládání s biomedicínskými odpady v Egyptě: pilotní studie (Overview of biomedical waste management in selected Governorates in Egypt: A pilot study) Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1920 – 1923

Odpady z těžby

- Směrnice o odpadech z těžby – řeší toxické zátěže? (The Mining Waste Directive – will it address the toxic burden?) Environmental Law & Management, 19, 2007, č. 5, s. 232 – 236

Kompostování a mechanicko-biologické zpracování odpadů

- Obrabeče kompostu (Windrow Turners) BioCycle, 48, 2007, č. 10, s. 19 – 24
- Využití energie v kompostárně biosolidů (Energy Recovery at Biosolids Composting Facility) BioCycle, 48, 2007, č. 10, s. 50 – 53
- Nízkonákladová mechanicko-biologická úprava odpadu před skládkováním: Studie biologické úpravy komunálního odpadu (Performance of a low cost MBT prior to landfilling: Study of the biological treatment of size reduced MSW without mechanical sorting) Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1755 – 1764
- Výkonnost bioreaktoru na úpravu tuhých odpadů v argentinském Tucumánu (Performance results from the Tucumán solid waste bioreactor) Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1783 – 1791
- Chemické a biologické charakteristiky kompostu z jatečních odpadů (Che-

- mical and biological characterization of slaughterhouse wastes compost)
Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1800 – 1807
- Určování biologické rozložitelnosti plastových materiálů pro přírodní kompostovací podmínky (Determining biodegradability of plastic materials under controlled and natural composting environments)
Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1486 – 1493
 - Stručně o mechanicko-biologické úpravě odpadů v Jižní Africe: srovnávací studie (Introducing mechanical biological waste treatment in South Africa: A comparative study)
Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1706 – 1714
 - Inicializace anaerobního vyhnívání u zdroje tříděného organického komunálního odpadu bez použití tradičního inokula (Start-up of Anaerobic Digestion of Source-Sorted Organic Municipal Solid Waste in the Absence of Classical Inocula)
Environmental Science & Technology, 41, 2007, č. 19, s. 6808 – 6814

Recyklace odpadů

- V roce 2006 recyklováno 12 mld. kusů nápojových kartonů (Carton recycling hits 12 billion in 2006)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 84, s. 14 – 15
- Výroba dřevotříškových desek: inovace v recyklaci kalů z papíren (Particleboard manufacturing: An innovative way to recycle paper sludge)
Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1739 – 1746
- Recyklace PET ze směsných plastových odpadů (Recovery of PET from packaging plastics mixtures by wet shaking table)
Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1747 – 1754
- Recyklované recyklační zařízení (The Recycled Recycler)
CIWM – the Journal for Waste and Resource Management Professionals, 2007, č. 9, s. 40 – 41
- Pobídka k recyklaci v obcích (Beautiful Bins. Using art to encourage community recycling)
Waste Age, 38, 2007, č. 8, s. 20
- Nulové uhlíkové emise, nulové odpady v Abu Dhabi (Abu Dhabi: zero carbon, zero waste)
Warmer Bulletin, 2007, č. 111, s. 16
- V Kanadě se více recykluje, ale také produkuje více odpadu (Canadian recycling more but wasting more too)
Warmer Bulletin, 2007, č. 111, s. 17
- Seattle plánuje zvýšit podíl recyklace do roku 2025 na 70 % (Seattle plans to recycle 70 per cent by 2025)
Warmer Bulletin, 2007, č. 111, s. 23

Elektroodpad

- IPR (Individuální odpovědnost výrobce) podle tvrzení Hewlett Packard není „vzdálený sen“ (IPR „no distant dream“, says Hewlett Packard)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 84, s. 15 – 16
- Studie Výzkumného ústavu Ōkopol o odpovědnosti výrobců za elektroodpad (No level playing field for WEEE, says Ōkopol)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 84, s. 16 – 17
- Výzva k boji proti ztrátám u elektroodpadu (Call to combat WEEE losses)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 84, s. 17 – 18
- Zjednodušení směrnice o odpadech z elektrických a elektronických zařízení je podle názoru Komise klíčem k její efektivnosti (Simplification, key to efficient WEEE directive, says Commission)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 83, s. 13 – 14
- Podle názoru ředitele společnosti Orgalime chybí ve směrnici o odpadech z elektrických a elektronických zařízení právní jistota (No legal certainty in WEEE directive, says Orgalime)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 83, s. 15 – 16
- Sociální a environmentální aspekty politiky EU v recyklaci elektroodpadu jdou ruku v ruce (Social and environmental aspects of WEEE go hand in hand, says expert)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 83, s. 16 – 18
- Rizika vyplývající z odstraňování použitých plochých obrazovek z tekutých krystalů (Panel, Panel on the Wall. Anticipating the disposal risks associated with flat panel displays)
Waste Age, 38, 2007, č. 9

Obaly

- Dánsko změní exkluzivitu záloh na nápojové obaly (Denmark aims to change deposit „exclusivity“)

- European Environment & Packaging Law, 2007, č. 81, s. 9
- Náklady na přechod z německého duálního systému jsou 2 miliardy EUR (Germany's DSD says no to 2 billion Euro „one bin collection“)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 83, s. 3 – 4
- České Ministerstvo životního prostředí chystá zálohové schéma na PET lahve a plechovky (Czech deposit scheme on the cards, says ministry)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 83, s. 7 – 8
- Podíl využití obalů v maďarském schématu „Zelený bod“ je 63 % (Hungarian green dot scheme hits 63 per cent recovery rate)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 83, s. 9 – 10
- Zastavit poškozování průmyslu obalovou politikou (Stop punishing industry over packaging, says Fost Plus)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 83, s. 23 – 24
- Britská Coca Cola musí posílit výzkum v recyklaci i přes stávající boom v recyklaci lahví (Bottle recycling booming, but more recycle research needed, says Coca Cola UK)
European Environment & Packaging Law, 2007, č. 83, s. 28 – 29
- Nakládání s komunálním odpadem ve Španělsku a recyklace ocelových plechovek (Management of MSW in Spain and recovery of packaging steel scrap)
Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1655 – 1665
- Zpráva o současných trendech výroby a recyklace polyethylentereftalátu (Bottled Up. Forthcoming report with detail PET industry trends)
Waste Age, 38, 2007, č. 9, s. 18
- Hliníkové obaly. Hliník se nachází ve všem od nápojových plechovek až po cigaretové fólie (Aluminium Packaging. Aluminium is found in everything from beverage cans to cigarette foil)
Waste Age, 38, 2007, č. 9, s. 72
- Zákaz používání plastových pytlů na odpady (Following Suit. Philadelphia models a San Francisco ban of plastic bags)
Waste Age, 38, 2007, č. 10, s. 13
- Recyklace skleněných nápojových obalů (Glass Containers. Beer bottles comprise 60 % of glass containers made in the United States)
Waste Age, 38, 2007, č. 8, s. 56
- Novozélandský průmysl zpracování plastů podporuje opětovné použití a recyklaci plastových odnošných tašek v supermarketech (New Zealand plastics industry supports reuse and recycling of supermarket bags)
Warmer Bulletin, 2007, č. 111, s. 7

Čistírenské kalý

- Výroba keramických produktů tepelnou úpravou čistírenských kalů (Preparation and characterization of ceramic products by thermal treatment of sewage sludge ashes mixed with different additives)
Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1829 – 1844

Stavební odpady

- Snižování množství stavebních odpadů (Reducing construction waste)
Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1715 – 1716
- Analýza toku stavebních nerostných materiálů v ekonomice Japonska (Where will large amounts of materials accumulated within the economy go? – A material flow analysis of construction minerals for Japan)
Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1725 – 1738
- Použití skla, plastů a demoličních odpadů do betonových směsí (Use of selected waste materials in concrete mixes)
Waste Management, 27, 2007, č. 12, s. 1870 – 1876
- Hodnocení investic do recyklačních center pro zpracovávání demoličních a stavebních odpadů v brazilských obcích (Evaluation of investments in recycling centres for construction and demolition wastes in Brazilian municipalities)
Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1531 – 1540

Odpady papíru

- LCA analýza hierarchie v odpadech – dánská případová studie o odpadním papíru (Life cycle assessment of the waste hierarchy – A Danish case study on waste paper)
Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1519 – 1530
- Technické hodnocení recyklátů – třívrstevných cementových desek vyrobených z odpadního papíru a pilin (Technical assessment of three layered cement-bonded boards produced from wastepaper and sawdust)
Waste Management, 27, 2007, č. 11, s. 1611 – 1616

Milena Peňázová

Abfallforum

SPEKTRUM

Frage des Monats	8
Verpackungs-Kongress und Abfälle	9
Was brachte uns das Jahr 2007?	10
Asekol lehrte Leute Elektroabfall sortieren	11
System der Autowracksortie- rung. Nachricht aus der Konferenz.	12
8. internationales Abfallentsorgungskongress in Wien	25

THEMA DES MONATS

Umweltmanagementsystem

Freiwillige Einstellungen beim Umweltschutz	16
Fachzertifizierung Fachbetrieb für Abfallbehand- lung – Garantie der Solidität des Betriebes	18
Fragen und Antworten zu der Fachzertifizierung	20
Akkreditierung des EKO-KOM-Systems. Bedeutung für die Entwicklung der Abfallwirtschaft	21

FORUM IM FORUM

Verdünnung von Abfällen und Abwässern	23
--	----

ABFALLBEHANDLUNG

Sammlung und Behandlung von Autowracks. Analyse der andauernden Probleme	13
Behandlung der biologisch abbaubaren organischen Materialien	24

LEITUNG

Integrierte Abfallbehandlungs- systeme. Was uns deutsche Fachleute empfehlen	15
--	----

SERVICE

Selbständige Präsentation	
---------------------------	--

der Branche Abfallbehandlung.

Messe FOR WASTE 2008 in Prag	25
Ergebnisse von Entwicklung und Forschung für die Abfallwirtschaft	26
Kalender	27
Aus der ausländischen Fachpresse	28

SONDERBEILAGE

Planungs-Wandkalender

Waste Management Forum

SPEKTRUM

Question of the month	8
A congress on packaging, and wastes	9
What has the year 2007 brought about?	10
The Asecol Co. taught people how to separate wastes	11
Car wrecks recycling system. A report from a conference	12

8th International Waste Management Congress in Vienna	25
---	----

TOPIC OF THE MONTH

Environmental management system

Volunteers' approaches in environment protection	16
Professional certification „Specialised Enterprise for Waste Handling“: a warranty of company's credibility	18
Professional certification: Questions and answers	20
Accreditation of the system EKO-KOM	21

FORUM IN FORUM

Dissolution of wastes and waste waters	23
---	----

WASTE HANDLING

Collection and processing of car wrecks. An analysis of persistent problems	13
Processing of biologically degradable organic materials	24

MANAGEMENT

Integrated systems of waste handling. What do German specialists recommend?	15
---	----

SERVICE

An independent presentation of the waste-handling specialisation. The FOR WASTE Fair 2008 in Prague	25
Results of R&D for waste management	26
Calendar	27
Excerpted from foreign specialised periodicals	28

UNSCHEDULED ATTACHMENT
Mural planning calendar

Pour féliciter 2008

Společnost ECO - F a.s.
děkuje všem svým obchodním partnerům
za projevenou důvěru v uplynulém roce
a do nového roku 2008 přeje hodně zdraví, štěstí,
osobních i pracovních úspěchů.

ECO F

Sanace kontaminovaných lokalit

Ekologická havarijní služba

Odstraňování průmyslových odpadů

Ekologické konzultační služby

Analytické a technologické laboratoře

Výzkum v oblasti ochrany životního prostředí

Zařízení pro čištění vzdušnin a vod

dekonta

DEKONTA, a.s.
Volutová 2523
158 00 Praha 5
Tel.: +420 235 522 252-3
Fax: +420 235 522 254

www.dekonta.cz

LIKVIDACE PRŮMYSLOVÝCH OBJEKTŮ

KOVOVÉ ODPADY

199 05 Praha 9
Letňany
Bechyňská 640

Tel.:
283 922 024

E-mail:
sunex@sunex.cz

www.sunex.cz

ETC Consulting

životní prostředí, technologie a komunikace

Zpracování projektů v oblasti
nakládání s odpady a odpadními
vodami

Informační systémy v oblasti
životního prostředí

Zajištění financování ekologických
a infrastrukturálních projektů
ze zdrojů EU

Environmentální management
pro podnikatelské subjekty

Zpracování a realizace projektů
v ČR a zahraničí - věda, výzkum,
aplikace v praxi

ETC Consulting Group s.r.o.
www.etc-consulting.cz

Ing. Pavel Novák – Artezis

Komplexní poradenské služby v odpadovém hospodářství a životním prostředí

Nabídka pro obce:

- Projektové studie a projekty rozvoje OH obcí, systémů separace, kompostáren, překládacích stanic
- Informační kampaně, pilotní projekty a jejich realizace, studie systému nakládání s odpady obce
- Plány odpadového hospodářství (POH) obcí a realizační programy
- Optimalizace rozvoje separovaného sběru s využitím GIS
- Zpracování grantových žádostí pro OPŽP a krajské programy na úseku odpadového hospodářství
- Podpora strategického řízení rozvoje OH měst, oceňování tržní hodnoty služeb měst pro odpadové hospodářství

Nabídka pro podniky:

- Plány odpadového hospodářství (POH) podniků a realizační programy
- Zpracování grantových žádostí pro OPŽP a OPPI
- Příprava projektů zaměřených na ochranu ŽP a rozvoj technologie OH
- Zpracování a projednání žádostí o integrované povolení a jeho změnu
- Havarijní plány
- Odběry vzorků odpadů a zajištění zkoušek, zpracování základního popisu odpadů
- Zajištění dokumentace a řízení EIA
- Výkon funkce externího odpadového hospodáře a/nebo podnikového ekologa s plnými garancemi

Nabídka pro nakládání s bioodpady:

- Projekty a studie rozvoje nakládání s bioodpady
- Zavádění separace bioodpadů v obcích
- Aplikovaný výzkum vlastností bioodpadů a jejich vhodnosti pro různé způsoby využití
- Strategie pro snižování skládkování BRKO a minimalizaci nákladů na OH

Nabídka pro skládky:

- Zpracování a projednání žádostí o integrované povolení a jeho změnu
 - Zpracování provozních řádů a havarijních plánů a jejich aktualizace
 - Optimalizace kapacity skládek, (rámcí územních limitů) možnost zvýšení kapacity o 10 – 15%
 - Projekty a studie rozvoje, uzavření a rekultivaci skládek včetně následného využití areálu
- Komplexní monitoring skládek, optimalizace monitoringu

Praha
Osadní 26, 170 00 Praha 7
Tel/fax: 220 800 740

GSM: 603 161 021; E-mail: ing.pavel.novak@o2active.cz

Západní Čechy
Zámecká 384, 335 61 Spálené Poříčí
Tel/fax: 371 594 497

akciová společnost

Inženýrské služby v ekologii

- ◆ **komplexní systémy v odpadovém hospodářství,**
- ◆ **systémy využívání komunálních a průmyslových odpadů,**
- ◆ **koncepce odpadového hospodářství krajů, měst a obcí a podnikatelských subjektů,**
- ◆ **plány odpadového hospodářství krajů, měst a dalších původců odpadů,**
- ◆ **činnost technických poradců v oblasti ekologických, energetických a báňských projektů,**
- ◆ **nakládání s odpady z energetiky.**

Společný úspěch

FITE a.s.

Výstavní 2224/8, 709 51 Ostrava – Mariánské Hory

tel.: +420/597479111, fax: +420/596632614

E-mail: fite@fite.cz <http://www.fite.cz>

Firma je certifikována dle norem ISO 9001 a 14001

Společnost je členem HK ČR.

**Váš partner
při nakládání s tříděným odpadem
zajišťuje**

- **komplexní služby v oblasti třídění odpadů**
- **výběr a zajištění vhodných nádob**
- **sběr a svoz tříděného odpadu z obcí, měst a živností**
- **třídění a lisování plastů a papíru ve vlastním zařízení**

**Příbram III/168
261 01 Příbram
Tel.: 318 429 166
E-mail: recifa@recifa.cz**

Certifikace systémů řízení podle norem
ISO 9001, ISO 14001, ISO/TS 16949,
OHSAS 18001

Certifikace „Odborný podnik pro nakládání
s odpady“

Posuzování shody a certifikace tlakových
zařízení podle směrnice č. 97/23 ES

Inspekce tlakových a strojních zařízení
Přejímky podle ASME, IBR, ADR

Washingtonova 5
CZ - 110 00 Praha 1
<http://www.tuv.cz>

Tel.: +420 224 210 608
Fax : +420 224 213 459
E-mail: info@tuv.cz

REMONDIS®

**...komplexní služby
v odpadovém hospodářství**

Společnost REMONDIS AG & Co. KG je jednou z největších světových firem zabývajících se hospodařením s odpady. V oblasti odpadového hospodářství nabízí služby již cca 80 let. Zastoupení má v mnoha evropských zemích a působí rovněž v Asii a v Austrálii.

V České republice působíme již od roku 1993 a ve své práci vycházíme z mnohaletých poznatků a zkušeností skupiny REMONDIS. Síť našich poboček umožňuje pružné poskytování služeb klientům po celé republice. Zákazníky naší společnosti jsou města a obce, podnikatelé i průmyslová sféra.

Hlavní činnosti společnosti REMONDIS, spol. s r. o.:

- **poradenství** v odpadovém hospodářství,
- **nakládání s komunálními odpady,**
- **nakládání se všemi druhy nebezpečných odpadů,**
- **nakládání s biologicky rozložitelnými odpady,**
- **nakládání s kuchyňskými odpady,**
- **separovaný sběr** využitelných složek odpadu se zajištěním materiálového využití,
- **kontejnerová služba** (objemné a stavební odpady atd.),
- **svoz a odstranění všech druhů kapalných odpadů,**
- **čištění a zimní údržba komunikací a chodníků,**
- **péče o veřejnou zeleň.**

REMONDIS, spol. s r. o.
Žitavského 496
156 00 Praha 5 – Zbraslav

www.remondiscz.cz, www.regastro.cz
e-mail: info@remondiscz.cz
tel.: 296 384 310

Pobočky: Praha – tel.: 271 085 354, **Lysá nad Labem** – tel.: 325 551 448,
Česká Lípa – tel.: 487 834 093, **Mohelnice** – tel.: 724 918 128,
Třebíč – tel.: 568 845 856, **Brno** – tel.: 547 229 845, **Studénka** – tel.: 556 400 978.

PRAKTIK system s. r. o.
Stráž pod Ralskem č. p. 81
zpracovatel elektroodpadů
a plastů děkuje všem svým
klientům za současnou
spolupráci.

Přejeme vše nejlepší
i v roce 2008
a hlavně splnění všech jejich
přání.

V roce 2008 nabízíme k našim současným
službám v oblasti zpracování
elektroodpadů a plastů také sběr
a likvidaci použitých chladiv.

Petr Linhart
jednatel

Pavel Linhart
obchodní ředitel

FOR WASTE

3. MEZINÁRODNÍ VELETRH NAKLÁDÁNÍ S ODPADY, RECYKLACE,
PRŮMYSLOVÉ A KOMUNÁLNÍ EKOLOGIE

15.–17.4.2008

PRAŽSKÝ VELETRŽNÍ AREÁL LETŇANY

ABF a.s., Václavské nám. 29, 111 21 Praha 1
tel.: 222 891 265, fax: 225 291 199,
e-mail: forwaste@abf.cz, www.abf.cz

Bureau Veritas Certification

CERTIFIKACE SYSTÉMŮ MANAGEMENTU

- ▶ **ISO 14001** - životní prostředí
- ▶ **ISO 9001** - kvalita v rámci organizace
- ▶ **ISO 27001** - bezpečnost informací
- ▶ **C-o-C** - spotřebitelský řetězec dřeva
- ▶ **GHG** - verifikace skleníkových plynů
- ▶ **OHSAS 18001** - bezpečnost
- ▶ **SA 8000** - společenská odpovědnost

... a mnoho dalších certifikačních standardů

PROČ VYUŽÍT SLUŽBY BUREAU VERITAS?
Vydané certifikáty a zprávy od Bureau Veritas zhamenají objektivní důkaz Vaší kvality, který ocení každý Váš obchodní partner v České republice i v zahraničí. Působíme ve všech odvětvích!

BUREAU VERITAS CERTIFICATION

Olbrachtova 1, 140 02 Praha 4

Tel./Fax: +420 210 088 226/291

E-mail: certification@bureauveritas.cz

www.certification.bureauveritas.cz

KOLEKTIVNÍ SYSTÉM ZPĚTNÉHO ODBĚRU PŘENOSNÝCH BATERIÍ A AKUMULÁTORŮ

- **5 let činnosti v oboru zpětného odběru použitých baterií a akumulátorů**
- **132 výrobců a dovozců zapojených do systému**
- **6250 míst zřízených pro zpětný odběr**
- **260 tun sebraných použitých baterií a akumulátorů v roce 2007**

ecobat

více informací na

www.ecobat.cz

UNIVERZA – SoP, s.r.o.,
Střekovská 1345, 182 00 Praha 8,
tel./fax/záznam: 222 981 809,
mobil: 604 844 441, 603 443 344
E-mail: univerza@univerza.cz,
www.univerza.cz

Pomůžeme, poradíme,
zpracujeme, zavedeme

POH

QMS, EMS nebo EMAS, OHSAS

EIA

**Dokumentaci výrobků z odpadů
Znalecké posudky a interní audity**

**Hodnocení nebezpečných
vlastností odpadů**

**Spolu ve vztahu k budoucnosti
odpovědně a bez sankcí !**

IPOLT CZ, s.r.o.
mob.: 00420 603 189 499
telefon: 00420 325 611 451
fax: 00420 325 611 086
Strojrenská 260
155 21 Praha 5
CZ

IPOLT
INŽENÝRSKÁ KANCELÁŘ

ipolt@ipolt.cz • www.ipolt.cz

**PROJEKTOVÁNÍ
TECHNOLOGIÍ NA ODPADY**

- třídící linky na odpady, zpracování odpadů, výroba alternativního paliva, bioplynové stanice
- studie technologické a stavební, výběr vhodné lokality, zhodnocení vstupních materiálů, kompletní projektová dokumentace, projednání, realizace, financování

A-TEC servis s. r. o.
Příborská 2320, 738 01 Frýdek-Místek
tel.: 596 223 041, fax: 596 223 049
e-mail: info@a-tec.cz

Naše společnost Vám nabízí
následující produkty a služby:

**• VOZIDLA PRO SVOZ ODPADU
HALLER**

nástavby o objemu 11 – 28 m³
pro nádoby 110 litrů – 7 m³
vhodné pro svoz domácího
a průmyslového odpadu.

• ZAMETACÍ STROJE SCARAB

nástavby o objemu nádrže na
smetí 2 – 6 m³ se širokou škálou
dalších přídatných zařízení,
dodávky jsou možné také včetně
výměnného systému a dodávek
nástaveb pro zimní údržbu
chodníků a komunikací.

**• VOZIDLA MULTICAR M 26
A MULTICAR FUMO**

včetně veškerých nástaveb,
ve spojení s výměnnou zametací
nástavbou SCARAB a nástavbami
pro zimní údržbu představují
špičkový produkt pro celoroční
údržbu chodníků a komunikací.

Wincorp
S.R.O.

Zborovská 48, P.O. BOX 38, 150 21 Praha 5
mob.: 723 450 247, tel.: 257 325 450, fax: 257 322 190
e-mail: wincorp@wincorp.cz; www.wincorp.cz

- stroje na třídění
a zpracování odpadů
- dodávka na klíč
- třídění komunálního
odpadu
- zpracování starých
pneumatik
- třídění plastů
- bioodpady
- investiční prostředky

Firma WINCORP s.r.o. je obchodní a poradenská firma zabývající se ve spolupráci s dalšími firmami odpadovými technologiemi. Jedná se především o technologie třídění primárně separovaného odpadu, třídění komunálního odpadu, zpracování starých pneumatik, separace fólií a zpracování bioodpadů. Firma zastupuje řadu renomovaných zahraničních firem, výrobců technologických linek, výrobců jednotlivých zařízení, zpracovatelů surovin apod.

Firma WINCORP s.r.o. úzce spolupracuje s projekční firmou IPOLT CZ, s.r.o., jejíž projektanti jsou předními odborníky s dlouholetými zkušenostmi v problematice třídění odpadů a autory mnoha technologií na zpracování odpadů. Problematika odpadů je řešena jako celek, mezi produkty firmy patří návrhy třídících linek komunálního odpadu, linky na třídění hliníkového odpadu a v poslední době též spolupráce při návrhu bioplynových stanic na zpracování bioodpadů. K realizovaným projektům patří například technologie Vyškov, Třebíč, Brandýs nad Labem, Těmice, Bratislava apod. Aktuálně se zabýváme řešením třídících linek tuhého komunálního odpadu, návrhy bioplynových stanic a technologiemi automatického a poloautomatického třídění plastů.

Firma WINCORP s.r.o. zajišťuje rovněž poradenskou činnost týkající se získání investičních prostředků na realizaci projektů na zpracování odpadů.

TECHNOLOGIE NA ODPADY

Hlášení o produkci a nakládání s za rok: 2007

inisoftware

List č.
Počet listů

Původce nebo oprávněná osoba	2 5 4 1 7 6 5 7	Samostatná provozovna							0
IČ:		Číslo provozovny:							
Původce nebo oprávněná osoba (název): INISOFT s. r. o. software pro odpady, obaťy a ekologii		Název provozovny:							INISOFT s. r. o.
Ulice:	Ruprechtická 440/33	Ulice:							Ruprechtická 440/33
Místo:	Liberec 1	Místo:							Liberec 1
PSČ:	4 6 0 0 1	PSČ:							4 6 0 0 1
Kód ORP (SOP):	5 1 0 5	Kód ORP (SOP):							5 1 0 5
IČZÚJ:	5 5 6 9 0 4	IČZÚJ:							5 5 6 9 0 4
OKEČ:	7 2 2 0 0	Vyplnil:							
Datum vyhotovení dokladu:	3 1 1 2 0 7	Telefon:	485 102 698						
Razítko a podpis:		FAX:	485 124 944						
		Poznámka:							

www.inisoft.cz

Pořad. číslo	Produkty společnosti INISOFT s. r. o.			Množství		Kód způsobu nakládání	Partner	Pozn.
	Verze	Název produktu	Kategorie	Celkem (+)	Z toho dle sloupce 7 (-)			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	8.3.	EVI - evidence odpadů	Software	3.500 licencí		A00		
2.	8.3.	EVI - evidence odpadů	Software		2.000 licencí	AN3	Původci odpadů	
3.	8.3.	EVI - evidence odpadů	Software		1.000 licencí	AN3	Oprávněné osoby	
4.	8.3.	EVI - evidence odpadů	Software		500 licencí	AN3	Obce s rozšířenou působností	
5.	8.3.	ESPI – správní řízení	Software		400 licencí	AN3	Obce s rozšířenou působností	
6.	9.2.	EVI - evidence odpadů	Software	100 licencí		A00		
7.	9.2.	EVI - evidence odpadů	Software		100 licencí	AN3	MŽP, KÚ, CeHO, ČiŽP, SFŽP	
8.	9.2.	ESPI – správní řízení	Software		40 licencí	AN3	Krajské úřady	
9.	8.5.	SKLAD Odpadů	Provozní software	450 licencí		A00		
10.	8.5.	SKLAD Odpadů	Provozní software			AN3	Skladovací ústředny, depozitární ústředny, depozitární ústředny	
11.	1.1.	RES plus	Software		300 licencí	AN3	Všichni uživatelé INISOFTware	
12.	HOT LINE	Služba pro zákazníky	Služba		100 licencí	B00	Všichni uživatelé INISOFTware	
13.		Zakaznická centra	Služba		200 licencí	B00	Všichni uživatelé INISOFTware	
14.		Služba pro zákazníky	Služba		200 licencí	B00	Uživatelé INISOFTware	
15.		WebSOH	Webové aplikace		100 licencí	AN3	Všichni uživatelé internetu	

A VAŠE FIRMA? MÁ JIŽ SVOU EVIDENCI
 ODPADŮ ZPRACOVANOU? TERMÍN
 ODEVZDÁNÍ ROČNÍHO HLÁŠENÍ SE BLÍŽÍ...

www.ekolamp.cz

myslím enabudoucnost

zajišťujeme sběr, svoz a recyklaci použitých světelných zdrojů a svítidel
vysloužilé zářivky odevzdávejte
v prodejně při nákupu nových nebo
na sběrný dvůr jen tak se dostanou
k recyklaci

ekolamp
kolektivní systém pro zpětný odběr osvětlovacích zařízení